

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Tk/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121010612
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1121010612.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Fila a členov senátu JUDr. Evy Kostolányiovej a Ing. Petra Bónu, v trestnej veci obžalovaných F. G. E. L., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonanej a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, na hlavom pojednávaní dňa 16.06.2021

rozhodol:

I.

Obžalovaný:

E. Y., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom v Y. XXX/XX A.Q. U., terajšieho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Bratislava,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného dňa mesiaca jún 2019 za účelom získania neoprávneného finančného prospechu od poškodeného H. V., nar. XX.X.XXXX sa spojili ako hlavní organizátori obvinení F. G. a H. G. s obvinenými R. A. a E. Y. a s konkrétnou deľbou úloh pod hrozbou podpálenia rodinného domu poškodeného H. V., podpálenia auta v užívaní poškodeného H. V. a hrozbou prezradenia jeho trestnej činnosti a následného trestného stíhania a straty osobnej slobody poškodeného H. V. tohto nútili k plateniu peňazí, na ktoré nemali nárok a poškodenému za týmto účelom určovali dni a sumy vyplácania peňazí a za týmto účelom tiež vydávali pokyny obvinenému E. Y., ktorý ako sprostredkovateľ niekoľkokrát vylákal poškodeného H. V. na stretnutie s obvinenými a tiež slovne poškodeného zastrašoval a vydieral, pričom pre seba postupne zadovážili neoprávnený finančný prospech vo výške 86.800,- EUR. Obvinení H. G., F. G. a R. A. súčasne a využívajúc predchádzajúce hrozby a predstieranú smrť obvineného R. A. požadovali tiež od poškodeného H. V., vyplatenie finančnej čiastky 100.000,- EUR ako sumy určenej na pobyt obvineného H. G. v zahraničí, ktorý sa tam bude skrývať pred následkami spôsobenia smrti osobe obvineného R. A., ktorého mal usmrtiť nožom H. G., čo však obvinení H. G. a R. A. v rámci fyzického súboja, ktorej bol svedkom poškodený H. V., pre účely zintenzívnenia hrozby u osoby poškodeného len predstierali, pričom:

1/ v presne nezistený deň mesiaca jún alebo júl roku 2019 bol poškodený H. V. telefonicky oslovený obvineným E. Y., ktorý v tomto čase plnil funkciu prostredníka a požadujúc od H. V. 10 jednorazových dávok metamfetamínu - pervitínu vyvolal stretnutie pri hostinci Gajdár v Malackách, ktoré monitorovali obvinení F. G. a H. G. z osobného motorového vozidla značky Dacia Logan, bielej farby, EČ F. s logom „5Eur taxi služba“. Po tom, čo poškodený H. V. dal obvinenému E. Y. pol kubíka pervitínu, následne približne po 14 dňoch obvinený E. Y. zaviedol poškodeného H. V. na stretnutie pri nákupnom centre Tesco v meste Malacky, kde mu obvinení R. A. a H. G. výslovne uviedli, že majú krytie od polície a direktívne poškodeného naviedli na odl'ahnúť cestu smerom na Studienku za Malackami, kam išiel poškodený vo svojom osobnom motorovom vozidle značky Citroen Picasso Xsara, striebornej farby, EČ

Y. XXXBL spolu s obvineným E. Y. za osobným motorovým vozidlom značky Dacia Logan, bielej farby, EČ F., v ktorom sedeli obvinení, kde po zaparkovaní R. A. a H. G. nakázali poškodenému, že bude platiť pravidelne každý týždeň 2.000,- EUR za to, že môže predávať drogy, bude im platiť 800 €, lebo ináč bude mať problémy, že vždy v nedeľu bude tých 800 € dávať pri oddelení alkoholu v obchodnom dome Kaufland v Malackách o 15.00 hod .. Povedali mu tiež, že si môže vybrať, buď bude platiť alebo skončí vo väzení, vyhrážali sa mu svojimi kontaktmi na políciu, že mu ublížia fyzicky pokiaľ im nevyhovie v ich požiadavkách a teraz bude on im platiť za ochranu týždenne sumu 800,- EUR, pričom poškodený H. V. v strachu zo zastrážovania a vyhrážania za tzv. výjazd musel v tento istý deň odovzdať 2.000,- EUR, z ktorých však vyplatil v prítomnosti obvineného E. Y. obvineným H. G. a R. A. len 800,- EUR a následnú nedeľu podľa predchádzajúcich pokynov obvinených H. G. a R. A. poškodený H. V. uložil v obchodnom dome Kaufland v Malackách do regálu s alkoholom finančnú čiastku 800,- EUR, kde ju po uložení prevzal obvinený H. G.,

2/ presne nezisteného dňa mesiaca jún alebo júl 2019 v nedeľu, v čase po 15.00 hod. po tom, čo obvinený H. G. vylákal poškodeného H. V. na stretnutie na mieste zv. Vinohrádok pri Malackách na ktoré išiel s ním v jeho motorovom vozidle značky Citroen Xsara Picasso, EČ Y. XXXBL ho čakal v osobnom motorovom vozidle značky Dacia Logan, bielej farby, EČ F. s logom „5Eur taxi služba“ obvinený F. G., ktorý H. V. uviedol, že oni pracujú ako skupina, kde hlavní sú policajti a tí požadujú jednorazovú platbu 80.000,- EUR a keď zaplatí tieto peniaze, tak bude mať už pokoj od ďalších splátok a nikto nebude už od neho nič chcieť, bude mať pokoj a môže variť a predávať pervitín. Obvinený F. G. ukazoval poškodenému preukaz policajta s fotografiou F. G., pričom poškodený H. V. vysvetľoval, že toľko peňazí nemá, na čo obvinený H. G. trval na vyplatení peňazí do dvoch týždňov a znížil sumu na 40.000,- EUR a obvinený F. G. povedal, že ak peniaze nedonesie sem o dva týždne, tak ho tí policajti zavrú, prídu si pre neho a skončí v base. Následkom vyvolaného v strachu pred hrozbami obvinených si poškodený H. V. vybral zo svojho osobného účtu v Slovenskej sporiteľni v Malackách sumu 20.000,- EUR, sumu 13.000,- EUR si požičal od svojho syna H. V. mladšieho a sumu 7.000,- EUR si zabezpečil výrobou pervitínu a po neustálom telefonickom atakovaní zo strany obvinených, v presne nezistený deň mesiaca august 2019 poškodený na mieste zv. Vinohrádok pri Malackách v hotovosti odovzdal v prítomnosti obvineného H. G. obvinenému F.K. G. peňažnú sumu vo výške 40.000,- EUR.

3/ presne nezisteného dňa mesiaca júl alebo august 2019 obvinený E. Y., ako prostredník vylákal poškodeného H. V. na stretnutie s obvineným R. A., kde na cestu z Malaciek smerom na Rohožník išiel poškodený H. V. s obvineným E. Y. m vo svojom vozidle zn. Citroen Xsara Picasso, EČ Y. XXXBL, pričom počas jazdy E. Y. zastrážoval poškodeného, že s ním nie je radno si zahrávať, že je známy u polície tým, že mu prepína že neváha použiť sekeru a mačetu a keď ho polícia vidí, že sa radšej odvráti a idú preč a vozidlom išli za obvineným R. A., ktorý bol v osobnom motorovom vozidle značky Mercedes-Benz ML 320, čiernej farby, EČ Y., ktoré viedla doposiaľ nestotožnená osoba. Po zastavení na odľahlom mieste približne 3 kilometre za Malackami obvinený R. A. za prítomnosti obvineného E. Y. poškodenému H. V. povedal, že H. G. a F. G. všetky peniaze, ktoré dostali od H. V. prehrali v automatoch a že Rusi tých svojich 40.000,- EUR požadujú okamžite vyplatiť, načo im poškodený H. V. uviedol, že on peniaze odovzdal a že mu povedali, že bude mať pokoj, že on ďalšie peniaze nemá a nevie ich zohnať. Obvinený R. A. odpovedal, že H. a F. rozjebali bejzboľovými palicami, že teda musí tie peniaze dať a že keď tie peniaze nedá, že mu podpália dom a chcú okamžite svojich 40.000,- EUR a preto z obavy o svoj život a svoj majetok povedal H. V., že sa pokúsi peniaze zohnať ale len sumu 30.000,- EUR, a zo strachu a obavy zintenzívnil výrobu a predaj pervitínu čím získal sumu 5.000,- EUR, čo však nestačilo a preto oslovil osobu menom T. N., aby mu vrátil peniaze v sume 16.000,- EUR, ktoré si v minulosti od poškodeného H. V. požičal a sumu 4.000,- EUR zobral z rodinného rozpočtu a asi po desiatich dňoch, počas ktorých mu R. A. intenzívne vyvolával či už má peniaze, sa poškodený H. V. podľa inštrukcií obvineného R. A. s ním stretol za obcou Kostolište, kde opäť ako vodič osobného motorového vozidla značky Mercedes-Benz ML 320, čiernej farby, EČ Y. bola tá istá doposiaľ nestotožnená osoba. na tomto mieste poškodený Daniel Kodaj odovzdal obvinenému R. A. v hotovosti sumu 25.000,- EUR, pričom obvinený R. A. povedal poškodenému, že zvyšných 5.000,- EUR treba zohnať do 3 až 4 dní,

4/ presne nezisteného dňa mesiaca júl alebo august 2019, približne po 2 až 3 dňoch po odovzdaní sumy 25.000,- EUR obvinenému R. A., kontaktoval poškodeného H. V. obvinený H. G., aby sa stretli a na stretnutí poškodený H. V. obvineným H. G. a F. G. povedal, že sumu 25.000,- EUR už odovzdal obvinenému R. A.. Po tomto obvinení H. G. a F. G. povedali, že prečo mu to dával, akú mohli mať oni peknú dovolenku, že ho obvinený R. A. oklamal, že oni to s ním vybaví, aby mu túto sumu vrátil ale,

že im musí zaplatiť 5.000,- EUR, na čo H. V. s vidinou vrátenia hotovosti 25.000,- EUR obvineným H. G. a F. G. dal sumu 5.000,- EUR pri novom cintoríne v Y., kde si ju obvinený F. G. prepočítal a spoločne ubezpečili poškodeného H. V., že už nebude mať žiadne problémy,

5/ presne nezisteného dňa mesiaca júl alebo august 2019, približne za 1 až 2 dni po odovzdaní hotovosti 25.000,- EUR obvinený R. A. kontaktoval poškodeného H. V. v jeho mieste bydliska s tým, že si prišiel pre tých zvyšných 5.000,- EUR. Následne poškodený H. V. telefonicky kontaktoval obvineného H. G., že obvinený R. A. si prišiel pre tých zvyšných 5.000,- EUR, na čo obvinený H. G. reagoval že za 20 minút k nemu príde a po chvíli prišiel obvinený H. G. spolu s obvineným F. G. a telefonicky kontaktovali obvineného R. A. a dohodli stretnutie za Y. smerom na L., kde H. G. a F. G. a H. V. prišli na motorovom vozidle značky Citroen Xsara Picasso, EČ Y. XXXBL. Na tomto stretnutí obvinení H. G. a R. A. medzi sebou zinscenovali súboj, pričom výsledkom tohto súboja malo byť zabitie obvineného R. A., čím ešte viac podporili u poškodeného H. V. obrovský strach pred nimi. Obvinený F. G. súčasne požadoval od poškodeného sumu 100.000,- EUR, aby obvinený H. G. za zabitie obvineného R. A. mohol utiecť a skrývať sa, pričom mu poškodený H. V. povedal, že on toľko peňazí nemá, na čo mu F. G. odpovedal, nech zoženie čo najviac peňazí a následne po tomto poškodený H. V. odovzdal F. G. sumu 800,- EUR, ktorú mal doma,

6/ presne nezisteného dňa mesiaca august alebo september 2019 poškodený H. V. zistil, že obvinený R. A. je živý a zdravý a preto kontaktoval obvinených F. G. a H. G., že ho podviedli, načo obvinení nereagovali a povedali mu, že aj naďalej bude musieť platiť za ochranu, aby mohol vyrábať a predávať pervitín sumu 800,- EUR týždenne tak, ako bolo dohodnuté na začiatku, inak bude políciou zavretý a vyšetrovaný, a preto poškodený H. V. následne každú nedeľu v mesiacoch september a október 2019 vyplatil štyrikrát vždy v nedeľu na parkovisku na V. Y. pri obci T. Š. obvineným H. G. a F. G. zakaždým po 800,- EUR ako mu prikázali na prvom stretnutí

7/ od presne nezisteného dňa mesiaca október 2019 obvinený E. Y. začal chodiť za poškodeným H. V. a robil na neho nátlak a pýtal pervitín, ktorý ako dlhodobý užívateľ chcel pre svoju potrebu a poškodenému tiež povedal, že on je ochotný mlčať za 10.000,- EUR a neudá ho na políciu, že varí pervitín. Po tomto obvinení H. G. a F. G. povedali poškodenému danielovi V., že oni ako tzv. jeho ochrana to s E. Y. vybaví a následne v presne nezisteného dňa mesiaca október 2019, po mesiaci pravidelných týždenných platieb obvineným, zverejnil E. Y. na svojom facebooku oznam, kde uviedol že poškodený H. V. predáva pervitín a nepomôžu mu už teraz ani G., načo sa poškodený H. V. veľmi zľakol a okamžite kontaktoval F. G. a H. G., ktorým uviedol čo je na facebooku zverejnené. Po pár dňoch obvinený F. G. požadoval od poškodeného H. V. sumu 10.000,- EUR, a to za nájdenie obvineného E. Y., pretože museli využiť i služby iných osôb, ktorým treba zaplatiť sumu 10.000,- EUR, a ktoré im má teraz zaplatiť poškodený H. V., ktorý zo strachu z uvedených oznamov na sociálnych sieťach vyplatil obvineným sumu 2.000,- EUR formou pervitínu, ktorý vyrobil a sumu 8.000,- EUR, ktoré osobne od poškodeného prevzal obvinený H. G. pred ubytovňou na T. G. v Y.,

8/ v presne nezistený deň mesiaca október 2019, po dopravnej nehode obvineného H. G., obvinený F. G. kontaktoval poškodeného H. V. a požadoval od neho sumu 2.400,- EUR na nové auto a uviedol poškodenému, že túto sumu si môže odpočítať od paušálnej sumy 800 EUR za ochranu, ktorá mu bola stanovená s povinnosťou týždenného platenia, pričom túto sumu poškodený H. V. aj postupne zaplatil tak, že osobne H. G. vyplatil 1.600,- EUR a F. G. dvakrát po 400,- EUR, vždy pri reštaurácií na parkovisku na V. Y. pri obci T. Š.

teda

iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou,

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.

za to sa

odsudzuje

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 24.07.2020 sp. zn. OT/84/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Obžalovaní:

F. G., nar. XX.XX.XXXX U. Y., trvale bytom T. XXX/XX, U. T. Y., terajšieho času v ÚVV Bratislava

H. G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Q. XXX/XXX, U. T. Y., terajšieho času v ÚVV Bratislava

R. A., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom L. XXX/XX, U. T. Y., terajšieho času v ÚVV Bratislava

sa uznávajú za vinných, že

od presne nezisteného dňa mesiaca jún alebo júl 2019, za účelom získavania neoprávneného finančného prospechu od poškodeného H. V., nar. XX.XX.XXXX, sa spojili spolu aj s obžalovaným E. Y. a s konkrétnou deľbou úloh, plánovite, pod hrozbami podpálenia rodinného domu poškodeného, podpálenia automobilu v jeho užívaní a pod hrozbou prezradenia jeho trestnej činnosti, následného trestného stíhania a straty osobnej slobody, poškodeného H. V. nútili k plateniu peňazí, na ktoré inak nemali právny nárok, a poškodenému za týmto účelom určovali kedy, kde a v akej výške im má peniaze vyplácať, pričom takýmto spôsobom pre seba postupne zadovážili neoprávnene sumu vo výške minimálne 80.800 Eur. Obžalovaní F. G., H. G. a R. A. súčasne využívajúc predchádzajúce hrozby adresované poškodenému a z nich plynúci strach poškodeného, ktorý umocnili ešte predstieraným zabitím obžalovaného R. A., vynucovali od poškodeného H. V. zaplatenie sumy 100.000 Eur, ktorá mala byť určená na pobyt obžalovaného H. G. v zahraničí, kde sa mal H. G. ukrývať pred následkami zabitia R. A. na, ktorého mal zabiť nožom pri fyzickom súboji, ktorého bol poškodený H. V. svedkom a ktorý (súboj) bol iba obžalovanými zinscenovaný pre účely zintenzívnenia strachu u osoby poškodeného, pričom

v presne nezistený deň v mesiaci jún, alebo júl 2019 bol poškodený H. V. oslovený obžalovaným E. Y., ktorý v rámci skupiny plnil úlohu prostredníka s poškodeným, nakoľko bol pravidelným odberateľom pervitínu od poškodeného, pričom poškodeného takto vylákal na stretnutie s obžalovanými H. G. a R. A., ktorí poškodeného následne v Malackách na parkovisku pri Tesco direktívne naviedli na odľahlú cestu smerom na Studienku za Malackami, kam sa poškodený prepravil na svojom motorovom vozidle Citroen Picasso Xsara, striebornej farby, EČ: Y. spolu s obžalovaným E. Y. nasledujúc vozidlo značky Dacia Logan, bielej farby, EČ: F., v ktorom sedeli obžalovaný H. G. a R. A., pričom pri tomto stretnutí H. G. a R. A. prikázali poškodenému, že im bude pravidelne na týždennej báze vyplácať 2000 Eur za to, že bude môcť ďalej nerušene predávať drogy, inak ho môžu udať na polícii a nemá tiež zabudnúť, že vedia, že vlastní dom a auto, pričom však nakoľko poškodený uvedenú sumu namietal ako príliš vysokú, znížili sumu na 800 Eur týždenne, ktoré im mal poškodený vyplácať vždy v nedeľu o 15.00 hod. v obchodnom dome Kaufland v Malackách, v oddelení s alkoholom, pričom poškodený zároveň za tento „výjazd“ musel

obžalovaným zaplatiť 800 Eur a nasledujúcu nedeľu podľa pokynov H.E. G. a R. A. v obchodnom dome Kaufland v Malackách, v oddelení s alkoholom, aj odovzdal H. G. sumu 800 Eur.

Bezprostredne po odovzdaní týchto peňazí obžalovaný H. G. vylákal poškodeného na stretnutie na miesto tzv. Vinohrádok pri Malackách, na ktoré s ním išiel z obchodného domu Kaufland na jeho motorovom vozidle Citroen Picasso Xsara, striebornej farby, EČ: Y. a kde ich už na mieste čakal v osobnom motorovom vozidle Dacia Logan, bielej farby, EČ:F. s logom „5Eur taxi služba“ obžalovaný F. G., ktorý poškodenému po vystúpení z vozidla uviedol, že došlo k zmene predchádzajúcej dohody a že nebude platiť pravidelne týždenne 800 Eur, ale že zaplatí jednorazový poplatok 80.000 Eur, ktoré peniaze mali byť podľa F. G. určené pre políciu, s ktorou oni spolupracovali a že po zaplatení tejto sumy už bude mať pokoj, pričom obžalovaný F. G. pri tomto poškodenému ukázal aj preukaz policajta s vlastnou fotografiou. Pretože poškodený namietal, že nedokáže skôr ako za dva mesiace dať dohromady takúto sumu, obžalovaný túto sumu znížil na 40.000 Eur, ktoré poškodenému prikázali zaplatiť do dvoch týždňov.

Následkom vyvolaného strachu z toho, že jeho trestná činnosť bude prezradená a skončí vo väzení si poškodený H. V. vybral z osobného účtu v Slovenskej sporiteľni v Malackách sumu 20.000 Eur, sumu 13.000 Eur si požičal od svojho syna H. V. mladšieho a sumu 7.000 Eur si zabezpečil zvýšeným predajom pervitínu. Následne v presne neustálený deň mesiaca júl, alebo august 2019, po telefonickom kontakte od obžalovaného H. G., poškodený na pokyn obžalovaného H. G., na mieste zv. Vinohrádok pri Malackách, v hotovosti v krabici odovzdal obžalovaným H. G. a F. G. sumu vo výške 40.000 Eur.

Následne v presne nezistený deň mesiaca júl, alebo august 2019, obžalovaný E. Y. opätovne vylákal poškodeného H. V. na stretnutie s obžalovaným R. A., kde na stretnutie išiel poškodený z Malaciek smerom na Rohožník s obžalovaným Andrejom Malíkom svojim osobným motorovým vozidlom Citroen Picasso Xsara, striebornej farby, EČ: Y. nasledujúc vozidlo Mercedes Benz ML, 320, čiernej farby, EČ: Y., ktoré viedla doposiaľ nestotožnená osoba a v ktorom sa nachádzal aj obžalovaný R. A., pričom počas cesty E. Y. zastrašoval poškodeného slovami, že s ním si nie je radno zahrávať, že je známy u polície, že mu prepína a neváha použiť sekeru a mačetu a keď ho polícia vidí, že sa radšej odvráti a idú preč. Po zastavení na odľahlom mieste asi 3km za Malackami, obžalovaný R. A., za prítomnosti E. Y., poškodenému H. V. uviedol, že H. G. a F. G. všetky peniaze, ktoré dostali od poškodeného, prehrali na automatoch a že tie peniaze boli pre Rusovi, ktorí ich okamžite požadujú vyplatiť, načo poškodený H. V. uviedol, že on už peniaze zaplatil a že ďalšie nevie zohnať. Obžalovaný R. A. poškodenému povedal, že ho to nezaujíma a peniaze zaplatiť musí, inak mu Rusi podpália dom a auto a že majú aj vedomosť, že má malú vnučku. Keď poškodený ďalej tvrdil, že takú hotovosť už nemá, obžalovaný R. A. vybral mobilný telefón a niekomu volajúc, prípadne predstierajúc volanie, poškodeného informoval, že H.E. G. a F. G. už majú a že ich rozjebali bejzboľovými palicami, pričom poškodenému dodal, že musí zohnať aspoň 30.000 Eur a má na to dva týždne.

Poškodený H. V. zo strachu následne zintenzívnil predaj pervitínu, oslovil zároveň T. N., aby mu vrátil predtým požičané peniaze, časť peňazí vzal z rodinného rozpočtu a asi do dvoch týždňov sa mu podarilo takto získať sumu 25.000 Eur. Následne na základe telefonických inštrukcií od R. A., v presne nezistený deň mesiaca júl alebo august 2019, sa s obžalovaným R. A. stretol za obcou Kostolište, kde R. A. prišiel opätovne na vozidle značky Mercedes Benz ML, 320, čiernej farby, EČ: Y. a kde obžalovanému R. A. odovzdal sumu 25.000 Eur s tým, že R. A. mu prikázal, aby zvyšných 5000 Eur zohnal a zaplatil do desať dní.

Asi po troch dňoch od odovzdania sumy 25.000 Eur obžalovanému R. A. kontaktoval poškodeného H. V. obžalovaný H. G.. Keďže to poškodeného V. prekvapilo, nakoľko sa domnieval, že H. G. mal byť dobitý bejzboľovými pálkami, dohodol si s ním stretnutie pri novom cintoríne v Malackách. Na tomto stretnutí poškodený H. V. obžalovanému F. G. a H. G. opísal, že obžalovanému R. A. zaplatil 25.000 Eur a uviedol im aj okolnosti za akých to bolo. Obžalovaní reagovali, že ich R. A. ojebal a že to s ním vybaví. Spýtali sa ho však zároveň na zvyšných 5000 Eur, ktoré A. mal doplatiť a keďže H. V. mal tieto peniaze pri sebe, vyplatil ich obžalovaným, ktorí mu uviedli, že peniaze sú pre policajta, ktorý ich chráni.

V presne nezistený deň mesiaca júl, alebo august 2019, niekoľko dní po odovzdaní hotovosti 25.000 Eur obžalovanému R. A., obžalovaný R. A. kontaktoval poškodeného H. V. v mieste jeho bydliska a vyzval ho, aby išiel von. Poškodený V. následne telefonicky kontaktoval obžalovaného H. G., s ktorým

sa v ten deň vydali aj obžalovaného R. A. hľadať, no neúspešne. Následne v priebehu niekoľkých dní kontaktoval obžalovaný H. G. poškodeného H. V. a informoval ho, že R. A. je nazad v Malackách. Obžalovaní F. G. a H. G. prišli k domu poškodeného V., odkiaľ H. G. telefonoval R. A., s ktorým si dohodol stretnutie za Malackami smerom na Studienku, kam H. G., F. G. a poškodený H. V. išli motorovým vozidlom poškodeného značky Citroen Picasso Xsara, striebornej farby, EČ: Y.. Počas cesty H. G. deklaroval slovne svoj zámer R. A. ublížiť, pričom na tomto stretnutí, vo vzdialenosti asi 100 metrov od poškodeného V., zinscenovali súboj, ktorého výsledkom bolo fiktívne zabitie R. A., čím u poškodeného H. V. ešte viac podporili obrovský strach pred nimi. Obžalovaný F. G. následne bezprostredne po tejto udalosti od poškodeného H. V. požadoval zaplatenie sumy 100.000 Eur, aby obžalovaný H. G. za zabitie obžalovaného R. A. mohol utiecť a skrývať sa. Na toto poškodený reagoval, že toľko peňazí nemá, avšak obžalovaný F. G. ho vyzval, nech zoženie, čo najviac peňazí, pričom v ten deň následne poškodený odovzdal F. G. sumu 800 Eur, ktorú si vzal z domu, na čo mu obžalovaný F. G. prikázal zháňať peniaze .

Následne v presne nezistený deň, pravdepodobne však v deň nasledujúci po zinscovaní zabitia obžalovaného R. A., poškodený zistil, že R. A. je živý a zdravý a preto kontaktoval obžalovaného H. G. a F. G. s tým, že ho podviedli. Obžalovaní na to nereagovali, no povedali mu, že naďalej bude platiť 800 Eur týždenne za to, že bude môcť predávať pervitín, ako to bolo dohodnuté na začiatku pod hrozbou prezradenia jeho trestnej činnosti polícii a preto poškodený H. V. následne každú nedeľu až do svojho zadržania vyplácal na parkovisku na Kamennom mlyne pri obci Plavecký Štvrtok obžalovaným F. G. a H.E. G. sumu 800 Eur so zmenou po tom, čo v mesiaci október 2019 mal mať obžalovaný H.Š. G. dopravnú nehodu, po ktorej požiadali poškodeného V. o zaplatenie sumy 2400 Eur na nové auto, s tým, že túto sumu, ktorú mu poškodený aj zaplatil, si poškodený mal odpočítať od pravidelne vyplácanej paušálnej sumy 800 Eur tak, že do započítania bude vyplácať týždenne 400 Eur len F. G..

Zároveň od presne nezisteného dňa asi mesiaca október 2019 obžalovaný E. Y. začal chodiť za poškodeným H. V., robil na neho nátlak a pýtal pervitín, ktorý ako dlhodobý užívateľ chcel pre svoju potrebu a poškodenému tiež v presne nezistený deň v tomto období povedal, že ak mu nedá okamžite 10.000 Eur, tak oznámi jeho trestnú činnosť na polícii, kde povie, že obchoduje s pervitínom. Zároveň si pri jednom zo stretnutí, v presne nezistený deň, odfotografoval ruku poškodeného, ako mu tento podával pervitín. Po tomto obžalovaní H. G. a F. G. povedali poškodenému H. V., že oni ako tzv. jeho ochrana to s E. Y. vybaví. Následne v presne nezisteného dňa mesiaca október 2019, po mesiaci pravidelných týždenných platieb vo výške 800 Eur, zverejnil E. Y. na svojom facebooku oznam, kde uviedol, že poškodený H. V. predáva pervitín, načo sa poškodený H. V. veľmi zľakol a okamžite kontaktoval obžalovaných F. G. a H. G., ktorým uviedol čo je na facebooku zverejnené. Po niekoľkých dňoch obžalovaní F. G. a H. G. zabezpečili stretnutie s obžalovaným E. Y., ktorého na toto stretnutie priviezli v aute doposiaľ dve nestotožnené osoby, pričom na tomto stretnutí mal obžalovaný E. Y. vymazať zo svojho mobilného telefónu fotografiu ruky poškodeného H. V. a bol obžalovaným H. G. vyzvaný, aby dal poškodenému pokoj. Za sprostredkovanie tohto stretnutia s obžalovaným E. Y., dve doposiaľ nestotožnené osoby v prítomnosti obžalovaného H.E. G. a F. G. poškodenému H. V., po stretnutí s obžalovaným E. Y., na ubytovni v Malackách, prikázali zaplatiť sumu 10.000 Eur. Poškodený následne zo strachu týmto doposiaľ nestotožneným osobám vyplatil sumu 2.000 Eur, ďalších 2000 Eur im vyplatil formou odovzdaného pervitínu, a sumu 6.000 Eur si od poškodeného prevzal obžalovaný H. G. v presne nezistený deň,

teda

iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, toto konanie bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle spôsobiť škodu veľkého rozsahu, avšak v tejto časti k dokonaniu trestného činu nedošlo,

čím spáchali

pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonaný a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

za to sa

odsudzujú

F. G.

Podľa § 189 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným H. G. a R. A. poškodenému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou škodu vo výške 13 000 eur.

H. G.

Podľa § 189 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným F. G. a R. A. poškodenému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou škodu vo výške 13 000 eur.

R. A.

Podľa § 189 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným H. G. a F. G. poškodenému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou škodu vo výške 13 000 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou odkazuje so zvýškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Odôvodnenie

K bodu I. rozsudku.

Obžalovaný E. Y. na hlavnom pojednávaní, po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Tr. por., urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 04.05.2021, sp. zn. Kv/33/20. Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného súd postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. položil obžalovanému tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal „áno“. S poukazom na odpovede obžalovaného na položené otázky, prihliadajúc na stanovisko prokurátora a poškodeného, rozhodol súd

v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. tak, že prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 04.05.2021, sp. zn. Kv/33/20 a následne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná a súd vykoná (v jeho prípade) len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vo vzťahu k predmetu dokazovania sa súd postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil primárne s odpisom registra trestov obžalovaného, s výpisom jeho priestupkov v ústrednej evidencii MVSR a s pripojenými spismi Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/84/2020 a OT/94/2020.

Z takto vykonaného dokazovania súd ustálil, že obžalovaný Y. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. V jeho prípade ide o špeciálneho recidivistu opakovane páchajúceho prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (3 záznamy z 5-tich). Pred spáchaním prejednávaneho činu bol E. Y. odsúdený 2-krát. V prvom prípade bol odsúdený zahraničným súdom pre majetkovú trestnú činnosť, v druhom prípade pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. V oboch týchto prípadoch nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom v súvislosti s týmito odsúdeniami sa v súčasnosti na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol. Z vykonaného dokazovania je ďalej zrejmé, že prejednanú trestnú činnosť v tejto trestnej veci menovaný spáchal skôr, ako trestný rozkaz Okresného súdu Malacky zo dňa 24.07.2020, sp. zn. OT/84/2020 nadobudol účinky spojené s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku. Skutok prejednaný v tejto veci a skutok pre ktorý bol odsúdený týmto trestným rozkazom (prečin podľa §348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.), sú vo viacčinnom súbehu, čo založilo dôvod ukladania súhrnného trestu. Týmto trestným rozkazom bol menovanému uložený trest odňatia slobody, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Počas plynutia skúšobnej doby menovaný spáchal ďalší prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo bol odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/94/2020. Špeciálna recidíva u neho zároveň založila dôvod na rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. OT/84/2020 a dňa 20.04.2021 mu bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto trestnej veci boli splnené zákonné podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa zásad vyjadrených v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom súhrnný trest sa ukladal k nepodmienečnému trestu odňatia slobody (po premene). Pretože súhrnný trest nemôže byť miernejší ako pôvodný trest, tak iný, ako nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody, nebolo možné v danej veci obžalovanému Y. uložiť.

Pri úvahe o konkrétnej výmere súhrnného trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., vychádzajúc zo skutkovej vety tohto rozsudku, ku ktorej spravil obžalovaný vyhlásenie o vine, prihliadol súd na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, následok tohto činu v podobe ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom, zavinenie vo forme priameho úmyslu, na existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a absenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák., pričom prihliadol i na jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere na posúdenie kriminálneho narušenia obžalovaného majú nepochybný význam najmä údaje vyplývajúce z odpisov jeho registra trestov rozvedené vyššie. Pri prevahe poľahčujúcich okolností a úprave trestnej sadzby stanovenej v § 189 ods. 2 Tr. zák. podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. mohol súd obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov - 10 rokov a 8 mesiacov. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd prijal, pričom svoj skutok menovaný úprimne oľutoval a následne vo svojej výpovedi ho podrobne (podľa svojich schopností) popísal vrátane spoluúčasti zvyšných obžalovaných. S poukazom na prijaté vyhlásenie obžalovaného a závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 dospel súd k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. ako i požiadavka individuálnej a generálnej prevencie trestu, môžu byť v prípadne obžalovaného E. Y. dosiahnuté i znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby analogickým aplikovaním ustanovení o dohode o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Vychádzajúc zo zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatela podľa § 1 Tr. por. a prihliadajúc aj na pomerne nízky význam angažovanosti a úloh obžalovaného v organizovanej skupine a teda i na jeho pomerne nízky podiel na samotnom skutku, uložil súd obžalovanému nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, na ktorého výkon

ho v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zo zrušeného výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/84/2020 prevzal výrok o treste zákazu činnosti a následne celý pôvodný výrok o treste postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil.

V prípade obžalovaného Malíka súd dodáva, že tento na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. aj prijal. Z tohto dôvodu súd po prijatí vyhlásenia už nemohol vstupovať do skutkovej vety vyjadrenej v I. časti rozsudku a upravovať ju a to i napriek tomu, že na základe dokazovania vykonaného k vine spoluobžalovaných na to vznikol priestor a aj dôvod. Nemožnosť vstupovať do skutkovej vety po prijatí vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. bol dôvod, pre ktorý súd rozsudok rozdelil do dvoch častí, ktorá jedna sa týka obžalovaného Malíka a druhá zvyšných obžalovaných.

K dôvodu nezaviazania obžalovaného Andreja Malíka k povinnosti nahradiť škodu poškodenému sa súd vyjadrí v závere tohto rozsudku.

K bodu II. rozsudku.

Po tom, čo obžalovaní F. G., H. G. a R. A. na hlavnom pojednávaní neurobili žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por., vykonal súd dokazovanie ich výsluchom, pričom v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 veta posledná Tr. por. k ich účasti na skutku vypočul aj obžalovaného E. Y.. Následne súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka-poškodeného H. V., svedkov H. V. Y., Y. U. a postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por., za súhlasu prokurátora a obžalovaných, prečítal výpovede svedkov Y. H.E. a T. N. z prípravného konania. Následne súd k znaleckým posudkom č. 24/2020 a č. 17/2021 vypočul znalca z odboru elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardware) K. C. S., pričom zároveň postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. súd na technickom zariadení oboznámil príslušné časti elektronických príloh znaleckých posudkov. Postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil aj so zápisnicami o vykonanej rekognícii, so zápisnicami o vydaní vecí, so „screenshotom“ z internetbankingu svedka H. V. Y. a so správami na obžalovaných.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je vymedzený v skutkovej vete tohto rozsudku, pričom napĺňa všetky zákonné znaky pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonaný a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a dopustili sa ho obžalovaní F. G., H. G. a R. A. ako všeobecne trestne zodpovedné subjekty.

K výroku o vine obžalovaných.

Vina obžalovaných, ktorí všetci traja zhodne na hlavnom pojednávaní využili svoje zákonné právo nevypovedať, bola bez rozumných pochybností preukázaná predovšetkým výpoveďou svedka-poškodeného H. V.. Po vykonanom dokazovaní súd nedospel k žiadnej pochybnosti o pravdivosti tejto jeho výpovede, ktorú v rôznych jej častiach potvrdili aj ďalšie obžalobou vyprodukované dôkazy. Z výpovede svedka-poškodeného vyplynulo, že H. V. začiatkom roku 2018 začal vyrábať a predávať pervitín, pričom jeho pravidelným odberateľom sa stal aj obžalovaný E. Y.. Asi po 3 roku, čo Y. predával pervitín, mohlo to byť niekedy na prelome mesiacov jún/júl roku 2019, ho Y. navštívil u neho doma a vyzval ho, aby urýchlene išiel na začiatok ulice, že ho tam čakajú dvaja páni a títo s ním chcú niečo riešiť. Na miesto, kde ho volal Y., sa V. prepravil svojim motorovým vozidlom, pričom si tam všimol zaparkované tmavé auto „combi“. Vtedy na tom mieste ešte jemu neznámy muž, dnes už vie, že to bol H. G., Y. prikázal, aby si nasadol k nemu do auta a rozkázal im, aby išli na parkovisko pred Tesco, že tam sa porozprávajú. Cestou na parkovisko pred Tescom V. Y. v aute hovoril, že mu ochranu robí R. F. Y., na ktorého sa má v prípade problémov obrátiť. Tento rozhovor s Y. prebiehal aj po tom, čo zastavili na danom parkovisku, a tam sa doň zapojili dvaja páni, ktorí prišli k oknu spolujazdca jeho motorového vozidla. Títo dvaja páni boli H. G. a R. A.. Do rozhovoru zasiahli, že ich žiaden R. F. nezaujímá, pričom teraz to budú oni, kto bude diktovať podmienky. V. po tomto prikázali, aby sa prepravil na nejaké kľudnejšie miesto, že tam sa budú rozprávať. Kodaj toto uposlúchol, pričom ich nasledoval svojim motorovým vozidlom

smerom na Studienku, kde cestou zišli na poľnú cestu. Tam H. G. a R. A. podišli k jeho motorovému vozidlu, pričom sa pýtali na R. F. a na to, koľko mu platil za tzv. ochranu. Keď im V. uviedol, aký mal vzťah s F. a že mu v podstate dával občas iba nejaké drobné, tak ich toto jeho tvrdenie vyslovene pobavilo, pričom mu uviedli, že im bude platiť za ochranu 2000 Eur týždenne. Počas tohto rozhovoru už bol V. vystúpený z vozidla, v ktorom Y. zostal sedieť. V. namietal, že také veľké obchody s drogami nerobí a teda nevie zohnať 2000 eur týždenne, na čo obžalovaní G. a A. po krátkej debata spustili na sumu 800 Eur, ktoré mu prikázali im vyplácať každú nedeľu o 15.00 hod. v obchodnom dome Kaufland, v oddelení s alkoholom, kde mal peniaze podľa ich pokynov vždy vložiť do regálu s alkoholom tak, aby medzi nimi nebol žiaden kontakt a aby to nevideli svedkovia. H. G. mu dal na seba mobilné číslo, ktoré si uložil ako „SBS“. Dodal, že v tomto momente nemal odvalu im oponovať a ani sa ich pýtať, že čo by sa stalo, ak by s ich ponukou na ochranu nesúhlasil. Stačilo mu, že v rámci rozhovoru uviedli, že ak nebude spolupracovať, môžu ho udať na políciu za jeho drogovú trestnú činnosť a tiež, že mu zdôraznili, aby nezabudol, že vlastní dom a auto. Pretože z celej tejto situácie ostal vystrašený, súhlasil s ich príkazom na pravidelné týždenné platby. Následne mu na tomto stretnutí obžalovaní H. G. a R. A. povedali, že za to, že s ním mali výdavky, im musí zaplatiť 500 Eur. Pretože nemal pri sebe hotovosť, uviedol im, že pôjde pre peniaze domov, čo mu povolili, avšak pod podmienkou, že s ním pôjde v motorovom vozidle Y. a jemu dá peniaze. Y. potom cestou domov ešte telefonovali, že nie 500 Eur, ale že 800 Eur im má dať za toto stretnutie. Y. potom vyložil na začiatku ulice, z domu vzal 800 Eur a podľa ich pokynu tieto peniaze zanesol nazad Y. na miesto, kde ho vyložil.

Do konca týždňa následne podľa príkazu Kodaj zabezpečil 800 Eur a tieto priniesol do oddelenia s alkoholom v Kauflande. Tam po asi 10 minútach k nemu pristúpil H. G., ktorý si prevzal 800 Eur priamo od neho. H. G. sa ho zároveň spýtal, kde parkuje a vyzval ho, aby šli spolu k jeho autu, do ktorého si H. G. prisadol a prikázal mu, aby išli smerom na nový cintorín v Malackách. Počas cesty sa H. pýtal, čo sa deje, no ten mu len odpovedal, aby sa prestal triasť, že došlo k nejakej zmene a že mu neskôr všetko vysvetlí. Vozidlom išli ako je časť „Vinohradok“, ako je poľnohospodárske družstvo. Tam si V. všimol zaparkované biele motorové vozidlo s nápisom 5 Eur a označením taxislužba. Keď sa k tomuto vozidlu priblížili, H. G. mu prikázal vystúpiť. Z bieleho vozidla vystúpil druhý muž, o ktorom dnes vie, že to bol F. G.. Ten mu povedal, že došlo k zmene a že už nebude platiť týždenný paušál, ale musí zaplatiť jednorazovo 80.000 Eur a potom už bude mať pokoj. F. G. mu povedal, že tieto peniaze sú určené pre políciu, s ktorou oni spolupracujú, pričom mu letmo ukázal aj preukaz policajta so svojou fotografiou. Nakoľko 80.000 Eur bolo mimo jeho možností, tak im uviedol, že na zaplatenie takto vysokej sumy by potreboval aspoň 2 mesiace. S tým však oni nesúhlasili a sumu znížili na 40.000 Eur, pod podmienkou, že ich zaplatí do 2 týždňov. S uvedeným V. zo strachu z prezradenia svojej trestnej činnosti súhlasil. Nakoľko však nedisponoval hotovosťou 40.000 Eur, z banky zo svojho účtu si následne vybral 20.000 Eur, pričom požiadal aj svojho syna, aby mu požičal peniaze. Syn mu dal 13.000 Eur. Zvyšných 7000 Eur sa mu podarilo zarobiť predajom pervitínu. Asi o 10 dní po tomto stretnutí V. telefonoval H. G., ktorý sa ho pýtal na peniaze. Keď mu poškodený oznámil, že má už 40.000 Eur, H. G. ho vyzval, aby prišiel na stretnutie na miesto, kde boli naposledy. Tam potom V. H. a F. G. odovzdal 40.000 Eur v papierovej krabici. Týmto si myslel, že je celá záležitosť vybavená a že bude mať pokoj pri vlastnej trestnej činnosti. Asi o týždeň ho osobne, u neho doma, opätovne kontaktoval E. Y.. Ten ho vyzval, že má okamžite ísť na začiatok ulice, pričom opakovane zdôrazňoval, že bude veľká búrka. Y. poslúchol, pričom na začiatku ulice si potom všimol parkovať čierne SUV. Z tohto vystúpil R. A., ktorý Y. rozkázal si sadnúť k nemu do vozidla s tým, že majú ísť na kľudnejšie miesto, kde sa bude dať rozprávať. Čierne SUV Kodaj nasledoval smerom na Pernek, pričom cca po 2km zišli obe vozidlá z hlavnej cesty. Počas jazdy mal E. Y. zvláštne reči, že je nevyspytateľný, že chodí s mačetou a sekerou a že mu často prepína. Tieto reči V. ešte viac v danej situácii zneisťovali. Po tom, čo Kodaj vystúpil na mieste z vozidla, mu R. A. uviedol, že Braňo a H. G. mali dať 40.000 Eur Rusom, no tieto peniaze prehrali na automatoch a vyzval ho, že musí dať ďalších 40.000 Eur. V. R. A. odpovedal, že už im 40.000 Eur dal a ďalšie peniaze nemá. Na to mu A. odpovedal, že jeho to nezaujímá a vyhrážal sa mu, že ak peniaze nedá, Rusi mu podpália dom a auto a dodal i to, že majú vedomosť aj o tom, že V. má malú vnučku. Keď opätovne V. uviedol, že takú hotovosť nemá, R. A. poodstúpil, vybral mobilný telefón a buď niekomu volal, alebo to aspoň predstieral a do telefónu povedal „tak čo, už ich máte?“, „dobili ste ich bejzboľkami?“ a ďalej uviedol „ja ho tu mám, ale tvrdí, že peniaze nemá“. Následne na to potom R. A. V. uviedol, že má dať dokopy aspoň 30.000 Eur a to do 2 týždňov. Počas tohto rozhovoru bol prítomný aj E. Y., ktorého R. A. vyzval, aby si tiež z vozidla vystúpil. V čiernom SUV si V. všimol na mieste vodiča ďalšieho muža, ktorého nepoznal. Ten počas rozhovoru sedel v aute a mal otvorené dvere.

Po tomto stretnutí s R. A. kontaktoval V. svojho známeho T. N., ktorému cca pol roka pred skutkom požičal 20.000 Eur a požiadal ho, aby mu peniaze vrátil. Menovaný mu následne vrátil 16.000 Eur, keď

si 4000 Eur odpočítal za výdavky, ktoré minul na jeho strechu na chalupe. Nejaké peniaze doložil aj z rodinného rozpočtu a zvyšok zarobil zvýšeným predajom pervitínu. Dohromady takto do 2 týždňov dal 25.000 Eur. Následne V. volal R. A.. Ten mu po informácii, že má k dispozícii 25.000 Eur, prikázal ísť do Kostolišťa, kde ho bude čakať. Keď V. prišiel na dohodnuté miesto, nikoho tam nevidel a preto sa po nejakom čase začal vracat' nazad. Vtedy ich stretol ísť oproti nemu na rovnakom čiernom SUV ako naposledy, pričom mu naznačili, že ich má nasledovať. Asi cca o 2km za Kostolištom potom zišli na panelovú cestu. Tam si k nemu R. A. prisadol do vozidla a vzal si od neho 25.000 Eur s tým, že zvyšných 5000 Eur mu prikázal dať do 10 dní.

Asi o 3 dni po tomto stretnutí so A., V. zatelefonoval H. G.. To V. prekvapilo, pretože si myslel, že H. E. F. boli zbití bejzbalovými pálkami, ako to hovoril predtým A. do telefónu. Dohodol si preto s nimi stretnutie pri novom cintoríne v Malackách. Pri tomto stretnutí V. F. a H. opísal, že čo sa stalo s R.. Oni zareagovali, že ich Jaro ojedal o 25.000 Eur a že to s ním vybaví. Zároveň sa však spýtali na tých zvyšných 5000 Eur, čo mal mať pre R.. Keďže tieto peniaze mal pri vtedy sebe, tak im ich odovzdal a to i napriek tomu, že mu to pripadalo zvláštne, ako keby o tých 5000 Eur vopred vedeli. Na margo týchto peňazí Kodajovi povedali, že je to pre policajta, čo im robí ochranu.

O pár dní na to sa Kodajovi ozval R. A., ktorý prišiel k nemu domov a zazvonil. Cez okno ho požiadal, aby išiel von a, pričom Kodajovi to prišlo tak, ako keby ho mal nasledovať na začiatok ulice, pričom mu napadlo, že si A. prišiel po tých 5000 Eur. Keď následne vyšiel na ulicu, R. A. už nenašiel. Zatelefonoval hneď na to H. G., ktorému oznámil, že sa u neho zjavil R.. H. V. uviedol, že ho pôjdu spolu hľadať, no R. A. v ten deň už nenašli. Asi cca o 2 dni na to telefonoval V. H.Š. G., že R. A. je v Y.. H. a F. potom prišli k nemu, pričom boli u neho v altánku. Odtiaľ H. volal R. na mobil, pričom mal pocit, ako keby sa v telefóne hádali. H. potom R. povedal, aby išiel na miesto, kde sa spolu prvýkrát stretli. Na cestu tam si vzali jeho V. vozidlo Citroen Picasso. H. sa celú cestu tváril nabrúsene a uvádzal, že R. zlomí nohu a podobne. Keď dorazili na miesto, bola tam už odparkovaná Škoda superb zelenomodrej metalízy, o ktorej V. G. povedali, že to je R. auto. Od tohto vozidla V. prikázal H. zastaviť asi 100 metrov. Dušan potom peši išiel k R. autu, z ktorého R. vystúpil a H. ho napadol. Vyzeralo to, že sa spolu chvíľu naťahujú a potom H. vtláčil R. k nemu do auta a bol na ňom. Po chvíľke sa H. vystrčil a gestikuloval na nich že sa niečo vážne stalo. Na to začal u nich v aute F. G. lamentovať, že sa niečo vážne stalo a že vedel, že to takto dopadne a že tam nemal H. púšťať. Potom F. z auta vystúpil a šiel naproti H., pričom sa stretli asi na polceste a niečo si navzájom hovorili. V. toto pozoroval z auta. Braňo Ulehla sa potom vrátil k nemu do auta, sadol si na miesto spolujazdca a spýtal sa ho, či videl, aké mal H.Š. krvavé ruky. Hovoril, že H. pichol R. nožom a že R. A. je asi mŕtvy. Následne ho vyzval, aby sa autom urýchlene vrátil k nemu pod altánok, čo Kodaj aj spravili. Odtiaľ z pod altánku potom F. volal s H. a zisťoval, že čo je nové. F. mu potom oznámil, že R. A. je mŕtvy a povedal mu, že H. bude potrebovať teraz 100.000 Eur pre advokátov a rodinu a bude sa musieť ukryť v zahraničí. Na to F. odpovedal, že im už peniaze dal a že 100.000 Eur nie je v jeho možnostiach. Následne opätovne telefonoval F. H.Š., že R. je mŕtvy a že auto s jeho mŕtvou nechal zaparkované pred nemocnicou na Kramároch. F. mu následne prikázal, že má zohnať peniaze a že sa v ten večer o 21 hod. stretnú na parkovisku, čo sa v ten večer aj udialo. Počas tohto stretnutia sa ho F. pýtal, či zohnal tie peniaze. Celý čas na neho tlačil, že to, čo sa stalo H., je jeho chyba a naliehal, že jednoducho musí zháňať tie peniaze. Ako riešenie vtedy V. F. ponúkol, že by mu vedel dať pervitín za 40.000 Eur, čo však F. odmietol. F. sa ho pýtal, či má doma aspoň nejaké peniaze a prikázal mu, že aspoň niečo mu musí dať. V ten večer V. následne vzal z domu 800 Eur a tie dal F., ktorý aj potom naďalej trval na tom, že musí zháňať peniaze pre H..

Po tejto udalosti s R. A. bol V. zúfalý a nevedel, kde zohnať 100.000 Eur. Cez svojho známeho si zistil, kde bratia G. a R. A. bývajú a nasledujúce ráno sa tam len tak išiel pozrieť. Pred domom R. A. si V. všimol parkovať auto Škoda superb. Toto mu prišlo zvláštne, pretože mu F. predtým vravel, že toto auto s mŕtvou mal H. nechať pred nemocnicou na Kramároch. Odtiaľ išiel k domu G., kde videl aj ich autá. Tam si V. domyslel, že ho oklamali a že R. A. žije. Po nejakom čase ho potom kontaktoval telefonicky H. G., ktorý sa ho pýtal, že čo je s peniazmi. V. ich vtedy konfrontoval s tým, že vie, že R. žije. Na to ostali ticho a tých 100.000 Eur už od neho viac nepýtali. Od tohto momentu však musel nanovo platiť paušál 800 Eur týždenne, ktoré každú nedeľu platil H. a F. G. pri Kamennom Mlyne z dôvodu, aby ho neudali na políciu, z čoho mal veľký strach.

Po incidente s R. A. mal V. pocit, že sa zaktivizoval E. Y., pretože ho na dennej báze začal otravovať ohľadom kúpy pervitínu. Aby ho Y. neotravoval, tak si dokonca aj zmenil telefónne číslo. To však nepomohlo, pretože ho Y. začal kontaktovať cez osobu Y. U.. Ten mu spomínal, že od Y. má aj 70 neprijatých hovorov denne. Okrem takéhoto kontaktovania ho Y. čakával aj osobe. Raz sa dokonca stalo, že ho Y. vyzval, aby mu okamžite zaplatil 10.000 Eur a ak mu tieto peniaze ihneď nedá, tak ho pôjde udať na políciu, že predáva pervitín. Tento nátlak Y. odmietol a odišiel vtedy preč. Okrem toho

po zohratí divadla s R. A. a jeho zabitím sa stalo i to, že Y. si počas jedného stretnutia, keď mu dával pervitín, odfotoval jeho ruku so slovami, že „už ťa mám“. Predpokladal, že túto fotografiu chcel použiť na jeho vydieranie. Keďže ho Y. takto denne otravoval, spomenul to bratom G. počas toho, ako im v nedeľu pravidelne pri Kamennom mlyne vyplácal 800 Eur a požiadal ich, aby Y. dohovori. Y. však s týmto správaním ani potom neprestal a G. sa vyhovárati, že ho nevedia nájsť. Keď sa mu Y. s odstupom niekoľkých dní ozval cez U., že chcel pervitín, kontaktoval H. G., pričom U. požiadal, aby s Y. dohodol stretnutie. S bratmi G. vtedy spolu prišli pred ubytovňu, kde býval Y., kde malo toto stretnutie prebehnúť. Y. však neprišiel a aj si vypol telefón. G. mu na to povedali, že si zoženú niekoho, komu Y. verí a kto stretnutie zabezpečí. Asi do týždňa V. potom telefonoval H. G., že má človeka, ktorý má s Y. dobrý vzťah. H. s F. vtedy prišli ku V. a požiadali ho, aby im požičal auto jeho manželky. Auto im požičal a keď sa vrátili, tak následne spolu s nimi jeho autom Citroen Picasso išiel smerom na Veľké Leváre kde v Malackách pri garážach zastavili pri zaparkovanom aute, pri ktorom stáli dvaja páni, ktorých nepoznal a u ktorých v aute na zadnom sedadle sedel E. Y.. Jeden z tých dvoch mužov ho oslovil, aby si k Y. sadol na zadné sedadlo a že Y. vymaže fotografiu s pervitínom. Toto V. odmietol urobiť, nakoľko mal jednak strach si v danej situácii sadnúť do cudzieho auta a okrem toho Y. vyzeral podľa neho aj zjavne choro a zanedbano. Jeden z tých mužov si potom prisadol k Y. a kontroloval čo z telefónu vymazáva. H. G. potom ešte Y. prikázal, aby dal V. pokoj a ešte mu vytýkal, že v nejakej sms správe spomínal ich mená. Po tomto stretnutí V. bratia G. vzali na ubytovňu, kde sa stretol opäť s tými dvoma mužmi, ktorí zabezpečili prítomnosť Y.. Títo muži V. povedali, že služba s Y. ho bude stáť 20 000 eur. Na to im V. uviedol, že toľké peniaze nemá a že to bude musieť zarobiť. V reakcii znížili sumu na 10 000 Eur, ktoré V. prikázali zohnať do 2 týždňov. Ako sa z toho stretnutia vracal s G. k sebe domov, volali im tí dvaja muži, že chcú 8 000 eur a pervitín v hodnote 2 000 eur. S tým Kodaj súhlasil, pervitín v takejto hodnote vzal z domu, vrátil sa na ubytovňu, a dal im ho. Ako v následnom období zháňal peniaze, volal mu jeden z tých dvoch mužov, že súrne potrebuje 2 000 eur, pretože mu zomrel brat. Tieto peniaze mu aj V. dal. Následne zostávalo vyplatiť 6 000 eur a tie si od V. prevzal H. G.. Okrem týchto peňazí platil V. G. každú nedeľu pri Kamennom mlyne 800 Eur. Tieto platby začali po tom, čo Kodaj zistil, že R. A. žije. H. G. mal mať potom dopravnú nehodu, pričom keď ho pustili z nemocnice, chcel od V. 2 400 eur na kúpu nového auta. Tieto peniaze mu V. aj zaplatil, pričom mu H. G. uviedol, že si ich má odrátať z pravidelných týždenných splátok, a na čas bude týždenne vyplácať F. 400 eur. Takto mi to malo vydržať cca do Vianoc. Následne však V. zadržala NAKA pre jeho drogovú trestnú činnosť.

Svedok H. V. Y. (syn poškodeného) potvrdil, že ho otec požiadal o požičanie peňazí. Bolo to dňa 28.08.2019, pričom otcovi v ten deň v banke zo svojho účtu vybral 13.000 Eur, ktoré mu odovzdal. O výbere peňazí z banky založil do vyšetrovacieho spisu aj písomné potvrdenie (ktoré súd oboznámil postupom podľa § 269 Tr. por.). Otca sa vtedy nespýtal na čo peniaze potrebuje. Javil sa mu však nervóznym a vo veľkom strese, pričom to bol iný druh stresu, ako bol u otca zvyknutý v súvislosti s jeho podnikaním. Bolo to niečo výnimočné, pričom otec bol utiahnutý a mal až tiky ako taká týraná osoba. Svedok zároveň dodal, že zmeny v správaní badal na otcovi už skôr. Takýto extrémne nervóznym sa mu začal javiť asi od júla toho roka. Spomenul si tiež, že pár mesiacov predtým, ako bol otec zadržaný, na neho chcel prepísať majetky. Túto debatu s otcom vtedy odmietol a ešte si pomyslel, že či už otec má záhrbné myšlienky.

Svedok T. N. tiež potvrdil, že poškodený H. V. ho niekoľko mesiacov pred svojim zadržaním požiadal o vrátenie pôžičky 20.000 Eur. Z tejto sumy mu po odpočítaní prác na fasáde a streche vrátil 16.000 Eur. K osobe svedka-poškodeného, ktorého pozná od malička dodal, že sa mu javil dosť nervózne, pričom peniaze veľmi súrne potreboval.

Svedok Y. U. potvrdil, že E. Y. bol pravidelným odberateľom pervitínu od H. V.. Keď potom V. zmenil kvôli Y. číslo, kontaktoval Y. V. cez neho. O tom, že H. V. mal byť vydieraný G. nemal vedomosť. Dozvedela sa to od V. až počas pojednávania na Okresnom súde Trnava v ich spoločnej drogovej trestnej veci. Bol svedkom iba jedného stretnutia medzi V. a bratmi G. pri cintoríne pri Vinohrádku. Nevie o čom sa vtedy V. s nimi rozprával, no nič podozrivé si nevšimol. K osobe H. V. dodal, že ho pozná asi 35 rokov. V polovici októbri 2019 to bolo prvýkrát za 35 rokov, čo ho videl neoholeného, pričom Kodaj na neho pôsobil roztrasene a veľmi nervózne.

Obžalovaný E. Y. vo svojej výpovedi potvrdil, že bol pravidelným odberateľom pervitínu od H. V.. Z jeho výpovede ďalej vyplynulo, že niekedy v júni roku 2019 ho H. G. a R. A. oslovili, aby V. vylákal na stretnutie pod zámienkou kúpy väčšieho množstva pervitínu. H. G. registroval z videnia a R. A. poznal, pretože

spolu užívali pravidelne pervitín. Za to, že V. vyláka na stretnutie, mu sľúbili pervitín zadarmo. Na základe ich žiadosti išiel teda za V. a povedal mu, aby prišiel na začiatok ulice, že sa s ním chcú rozprávať dvaja páni. Toto V. aj spravil a prišiel tam na svojom motorovom vozidle Citroen Picasso. Na začiatku ulice ho čakali H. G. a R. A.. H. G. V. oslovil, či sa môžu ísť porozprávať niekde mimo Malaciek, s čím V. súhlasil. R. A. jemu potom prikázal si sadnúť ku V. do auta, pričom autom následne išli smerom na Studentku. Po zastavení vozidiel H. G. a R. A. prišli k autu poškodeného a V. povedali, že vedia, že predáva pervitín a že im bude teraz platiť za ochranu. Povedali mu, že ich vôbec nezaujímá osoba R. F. a teraz bude platiť im. Sám počas tohto rozhovoru medzi obžalovanými a poškodeným sedel vo vnútri v aute, no rozhovor zreteľne počul. Obžalovaní od V. chceli 2000 Eur týždenne, no nakoniec sa dohodli na sume 800 Eur týždenne, ktoré im mal V. odovzdávať pravidelne v Kauflande pri regáloch s alkoholom. H. G. V. povedal, že ak nebude platiť, tak ho udajú na políciu, kde majú kontakty. R. A. vtedy zdôraznil, že majú kontakty na NAKE. Zároveň si od V. vypýtali 500 Eur za to, že oni na toto stretnutie s ním prišli. Pretože V. nemal pri sebe hotovosť, išiel si ju vziať k sebe domov. Cestou nazad išiel v aute opätovne s V., pričom mu telefonoval R. A., že nie 500 Eur má dať V., ale že má dať 800 Eur. Jeho potom V. vyložil na začiatku ulice a šiel domov pre peniaze. Potom, keď sa vracal, ho opätovne naložil a išli spolu na parkovisko pred predajňu s pracovnými odevmi, kde V. dal peniaze H. G.. Následne asi o 10-14 dní, na žiadosť R. A., V. opätovne vylákal na stretnutie. V. vtedy v SMS správe písal, že bude veľká búrka. Nevie, čo to slovné spojenie znamenalo, napísal to tam na pokyn R. A.. Keď V. došiel na začiatok ulice autom, A. pristúpil k jeho vozidlu a povedal mu, že sa urýchlene musia rozprávať. On potom nastúpil ku V. do auta a išli spolu za A. smerom na Rohožník, pričom cestou zišli z hlavnej cesty. Keď sa Kodaj tam na mieste potom pýtal A., že čo sa deje, tak mu A. oznámil, že Rusi nedostali svojich 40.000 Eur za ochranu, pričom Rusi tieto peniaze urýchlene požadujú a poverili A., aby to vybavil. V. namietal, že peniaze už dal G. a ďalšie nemá. A. mu odpovedal, že jeho to nezaujímá a keď nezaplatí, tak mu podpália auto a dom a ublížia jemu aj jeho rodine. Nakoniec sa A. s V. dohodli na 30.000 Eur, ktoré mal Kodaj zaplatiť do 2 týždňov. Tým bolo stretnutie ukončené a A. odišiel svojim autom, v ktorom mal vodiča mužskú osobu, ktorú pozná pod menom W.. Z výpovede obžalovaného E. Y. ďalej vyplynulo, že niekedy po tomto druhom stretnutí zverejnil na sociálnej sieti Facebook status, v ktorom uviedol, že V. predáva pervitín a že G. už skončili mafiánske praktiky. Status zverejnil z vlastnej iniciatívy z dôvodu, že chcel V. a G. uškodiť. Dopočul sa totiž, že ho G. chcú zbiť, pretože otravuje V. kvôli pervitínu. Taktiež sa stalo to, že pri jednom zo stretnutí, pri ktorom kupoval od V. pervitín, si mobilom odfotoval V. ruku, ako mu podáva pervitín. Urobil to preto, lebo chcel od V. pervitín zadarmo a chcel sa mu tou fotkou vyhrážať. Fotku však nikdy nepoužil. Sám sa V. vyhrážal iba jediný raz, keď mu povedal, že ak mu okamžite nedá 10.000 Eur, tak pôjde oznámiť na políciu, že predáva pervitín. V. mu však nič nedal a neskôr v ten deň sa V. za to aj ospravedlnil. Po tom, čo si odfotoval V.I. ruku, ho raz neskoro večer vytiahol R. a Y. H. na stretnutie, že či nejde von. Na tomto stretnutí, keď si prisadol k nim do auta, mu oznámili, že idú za G.. Stretnutie prebehlo v Malackách pri garážach smerom na Veľké Leváre, kam prišiel V. svojim autom, v ktorom viezol aj H.Š. a F. G.. V. si vtedy prisadol k nemu na zadné sedadlo, pričom G. a H. mu prikázali vymazať fotku ruky a aj SMS správy, ktoré písal V..

Vo vzťahu k pravdivosti obsahu časti výpovede svedka-poškodeného H. V. je nutné ďalej poukázať na obsah elektronickej prílohy znaleckého posudku č. 24/2020 a č. 17/2021 znalca z odboru elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika K.. C. S.. Úlohou znalca v predmetných znaleckých posudkoch bolo o.i. zálohovať dátový obsah

1/ USB kľúča 16GB, zn. Team, čiernej farby, ktorý v zmysle zápisnice o vydaní veci dňa 11.05.2020 dobrovoľne vydala R. V., nar. XX.XX.XXXX (manželka poškodeného),

2/ mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy J6+, IMEI:352984102962478, ktorý v zmysle zápisnice o vydaní veci dňa 10.09.2020 dobrovoľne vydal H.E. G.,

3/ mobilného telefónu zn. Samsung, čiernej farby, ktorý v zmysle zápisnice o vydaní veci dňa 10.09.2020 dobrovoľne vydal F. G..

Obsah USB kľúča vydaného R. V. znalec zálohoval v rámci prílohy znaleckého posudku č. 24/2020. Relevantným vo vzťahu k tejto trestnej veci sú na USB kľúči sa nachádzajúce obrazovo-zvukové záznamy s názvom „garaz“ a „altanok“ (oba vo formáte mp4 spustiteľnom vo VLC prehrávači). Jedná sa o videosúbory, o ktorých H. V. v rámci svojej výpovede na hlavom pojednávaní uviedol, že pochádzajú z jeho kamerového systému, ktorý zachytával priestor altánku na záhrade a priestor garáže pred jeho rodinným domom. Z obsahu výpovede H. V. zároveň tiež vyplynulo, že ide o kamerovú nahrávku vyhotovenú v deň, keď obžalovaní nasimulovali zavraždenie R. A., keďže to bolo zároveň jedinýkrát, čo boli spolu u neho pod altánkom. Znalec K.. S. na hlavom pojednávaní ozrejmil, že podľa technických

údajov boli oba videosúbory vytvorené dňa 03.09.2019. Dátum vyhotovenia vyplývajúci z technických údajov súboru nekorešponduje s dátumom, ktorý je zobrazený v ľavom hornom rohu videa. Príčin pre takýto nesúlad môže byť viacero, najčastejšou je nesprávne nastavenie zariadenia. V danej veci je však isté, že k nahratiu videí došlo v deň, keď na kamerovom systéme bol nastavený dátum 03.09.2019. Či aj v realite bolo skutočne dňa 03.09.2019, na to odpovedať znalec nevedel, pretože mu nebol na znalecké skúmanie predložený samotný kamerový systém a teda nevedel zodpovedať otázku o synchronizácii času kamerového zariadenia s realitou. Napriek tomu, že nie je možné jednoznačne ustáliť dátum vyhotovenia kamerových nahrávok, nesporne zo samotných obrazovo-zvukových záznamov vyplynulo, že pred rodinný dom Daniela Kodaja prišlo v čase (podľa záznamu) o 17.39 hod. motorové vozidlo Škoda Superb, EČ: F., z ktorého vystúpil obžalovaný R. A.. Ten sa po necelých 3 minútach vrátil v smere od rodinného domu poškodeného, nastúpil do vozidla a z miesta odišiel preč. Následne na to, v čase o 18.09 hod. (podľa záznamu), pred rodinný dom H. V. prišlo čierne vozidlo Škoda Octavia, EČ:Y. (evidované podľa evidenčnej karty vozidla na H.Š. G.), z ktorého z miesta spolujazdca vystúpil H. G. oblečený v dlhých nohaviciach a červenom krátkorukávovom tričku a z miesta vodiča F. G. oblečený v texaskových krátkych nohaviciach a tričku s dlhým rukávom. K ich motorovému vozidlu pristúpil H. V., ktorý chcel nastúpiť na miesto za vodičom. Pri tom, ako nastupoval, mu zjavne niekto niečo povedal, pretože z vozidla vzápätí vystúpil a s H. G. a F. G. pokračoval k jeho motorovému vozidlu Citroen Picasso. Do tohto vozidla nastúpil H. V. ako vodič, H. G. ako spolujazdec a F. G. nastúpil dozadu za spolujazdca. Motorové vozidlo Citroen Picasso sa následne pred dom V. vrátilo v čase o 18.40 hod. (podľa záznamu), pričom zastavilo pri trávnej ploche v smere k altánku u H. V. na záhrade. Z vozidla vystúpil ako vodič H. V. a ako spolujazdec F. G.. Na poslednej sekvencii videonahrávky F. G. z miesta snímaného kamerou pred domom Daniela Kodaja odišiel motorovým vozidlom Škoda Octavia, EČ:Y. X. a to v čase cca o 19.04 hod. (podľa záznamu). Na druhej videonahrávke, ktorá snímala priestor pod altánkom na záhrade H. V. je vidno, ako pod altánok v čase cca o 18.40 hod. prišli H. V. a F. G.. Z ich rozhovoru je zrejmé, že F. G. chcel od H. V. peniaze za niečo, čo sa malo stať pred týmto ich stretnutím, pričom F. G. na poškodeného V. opakovane tlačil a naliehal, že peniaze musí zohnať do večera. Poškodený opakovane uvádzal, že je to príliš veľa peňazí, a toľko nedokáže tak rýchlo zohnať a že na druhý deň pôjde niečo obiehať. Na to mu F. G. odpovedal, že „to už je neskoro toto, chytia ho“ a že potrebuje ešte dnes peniaze. H. V. opäť odpovedal, že toľko peňazí nevie zohnať a už vôbec nie na jedenkrát a že nikto mu už nepožičia. Dodal, že už prvýkrát si musel požičať peniaze a požičal si znovu, keď došiel druhýkrát R.. F. G. na to rozhovor uzavrel, že...„treba mu niečo zohnať“... a následne v čase o 19.01 hod. (podľa záznamu) z pod altánku odišiel aj s H. V. v smere k zaparkovanému motorovému vozidlu. K obrazovo-zvukovým záznamom súd dodáva, že osoby tam zobrazené sú zreteľne identifikovateľné do tváre a postavy, pričom súd nemá žiadnu pochybnosť, že išlo o obžalovaných a poškodeného tak, ako to rozviedol vyššie.

V mobilnom telefóne, ktorý dobrovoľne vydal H. G. sa ako dôkaz relevantný pre trestné stíhanie nachádzali dva tzv. „screenshoty“ (kópie obrazovky), na ktorých je zaznamenaná komunikácia prostredníctvom aplikácie WhatsApp s telefónnym číslom +XXX XXX XXX XXX. Účastníčka stanica s týmto telefónnym číslom (ďalej len „volajúci“), oslovovala príjemcu správy menom H.. Obsahom komunikácie bola výčitka volajúceho, že H. s F. majú vydierať H. a že keď prídu policajti, tak volajúci povie všetko, pretože to na neho chcú teraz hodiť. V ďalšom rozhovore si navzájom volajúci s príjemcom správy vyčítali, kto mal H. vydierať. Volajúci vyčítal príjemcovi, že zobrali (s F.) 40.000 Eur a príjemca vyčítal volajúcejmu, že vzal od H. 25.000 Eur, pričom v rámci vydierania spomínal aj Rusov. Znalec K.. S. na hlavom pojednávaní ozrejmil, že screenshot obrazovky bol vytvorený dňa 19.11.2019 o 09.23 hod. Týmto momentom teda musela byť telefónom H. G. „odfotografovaná“ vlastná obrazovka, na ktorej bola táto komunikácia v tom momente otvorená.

Podľa údajov zálohovaných znalcom v elektronickej prílohe znaleckého posudku č. 17/2021 bolo telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX v mobilom telefóne, ktorý vydal H. G. uložené pod menom „SuperB“. V mobilnom telefóne, ktorý dobrovoľne vydal Branislav Ulehla bolo podľa údajov zálohovaných znalcom v elektronickej prílohe znaleckého posudku č. 17/2021 telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX uložené pod menom „R. R.“. Vzhľadom na to, že išlo o tzv. „screenshot“ obrazovky je zrejmé, že tento obrazový súbor bol vytvorený telefónom H. G., ktorý preto musel byť príjemcom danej správy. Tomu zodpovedá i oslovenie v správe menom H.. R. A. sa podľa výpovede H. V. a kamerových záznamov pohyboval na motorovom vozidle Škoda SuperB. Tomu by zodpovedalo i meno, pod ktorým bolo v telefóne H. G. uložené telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX. Navyiac v mobilnom telefóne F. G. bolo toto číslo uložené pod menom „R. R.“, čo rovnako nasvedčuje tomu, že patrilo R. A.. Že skutočne išlo o komunikáciu medzi H. G. a R. A. v konečnom dôsledku potvrdil bez pochybnosti obsah danej komunikácie, ktorá presne zodpovedá obsahu výpovedi H. V..

Sumarizujúc vykonané dokazovanie súd hneď na tomto mieste uvádza, že výpoveď H. V. bola jediným dôkazným prostriedkom, ktorý komplexne dokumentoval konanie obžalovaných od jeho začiatku až po jeho koniec. Týmto konštatovaním súd nemá na mysli, že by obžaloba nevyprodukovala žiadne iné dôkazy. Išlo však o dôkazy, ktoré potvrdzovali iba niektoré časti výpovede H. V. a nie celú jeho výpoveď. Práve v tejto súvislosti súd dodáva, že vydieranie je pomerne špecifická trestná činnosť, v rámci ktorej nie je existencia takéhoto jediného komplexného dôkazu niečím výnimočným. Naopak, ide spravidla o prirodzený a logický jav, pretože je v zásade vylúčené, aby okrem výpovedí priamych aktérov vydierania existovali aj ďalšie dôkazy, ktoré by celé konanie spočívajúce vo vydieraní dokumentovali - najmä, ak vydieranie trvalo tak dlhý čas a skladalo sa z toľkých čiastkových útokov, ako v tejto trestnej veci. Je preto úplne prirodzené, že častokrát bude ako nosný dôkaz existovať len výpoveď poškodeného, ktorý celý skutok vnímal svojimi zmyslami a ďalšie dôkazy budú priamo, alebo nepriamo potvrdzovať iba určité časti z výpovede poškodeného. Zdôrazňujúc takúto dôkaznú situáciu, keď dôkazom s dominantnou výpovednou hodnotou v tejto veci bola výpoveď jediného svedka, senát okresného súdu venoval tejto výpovedi H. V. v rámci jej vyhodnocovania mimoriadne podrobnú pozornosť.

H. V. svoju rozsiahlu výpoveď podal pred súdom plynulým monológom bez využitia poznámok, pričom vypovedal v časových súvislostiach chronologicky, bez výraznejšej potreby sa vo svojej výpovedi vracieť k určitým pasážam a bez potreby opravovať sa. Rovnako bez poznámok, plynulo a veľmi spontánne odpovedal i na rozsiahle otázky, ktoré mu boli po monológovej časti výsluchu kladené. Samotný spôsob jeho výpovede - tzn. plynulosť jeho prejavu, jeho intonácia, mimika, gestikulácia, spôsob vyjadrovania a logickosť obsahu podanej výpovede v súhrne v senáte okresného súdu vzbudili dojem jednoznačnej autentickej reprodukovaných udalostí, ktoré si musel H. V. skutočne prežiť. Tento pocit vierohodnosti a autentickej výpovede poškodeného nenarušila ani obhajoba, ktorá nespochybnila (napríklad postupom podľa § 264 Tr. por.), že by H. V. na hlavom pojednávaní vypovedal niečo zásadne odlišné od toho, čo od počiatku vypovedal v prípravnom konaní.

Okrem toho, že výpoveď H. V. pôsobila veľmi autenticky a vierohodne, v rôznych jej častiach bola potvrdená ďalšími vykonanými dôkazmi. Výpoveď v časti ohľadom požičkovania si peňazí v inkriminovanom období potvrdili svedkovia H. V. Y. a T. N.. Títo svedkovia spolu aj s Y. U. ďalej zhodne a nezávisle od seba popísali, že H. V. v inkriminovanom období páchaného skutku pôsobil veľmi nervózne. Syn poškodeného (ktorý svojho otca isto dobre pozná) pomerne aj veľmi presne časovo zdefinoval zmenu správania, ktorú na svojom otcovi spozoroval, ktorú definoval od júla 2019. Svedok Y. U. podal svedectvo aj ku vzťahu E. Y. a poškodeného v zhode s výpoveďou H. V.. Svedok U. bol taktiež aj očitým svedkom jedného zo stretnutí medzi H. V. a obžalovanými. Svedok síce nemal vedomosť o obsahu tohto stretnutia, jeho výpoveď však jednoznačne potvrdila existenciu aktívneho kontaktu medzi H. V. a obžalovanými. U týchto troch svedkov senát okresného súdu nezistil žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by bolo možné čo i len v minimálnej miere uvažovať o tom, že by vypovedali nepravdivo o skutočnostiach, ktoré vnímali svojimi zmyslami.

Časť výpovede svedka-poškodeného H. V. potvrdili aj kamerové záznamy z pred jeho domu a z pod altánku. Ich obsah na jednej strane jednoznačne potvrdil prepojenie obžalovaných a H. V. a na druhej strane bez rozumných pochybností korešponduje s tou časťou výpovede H. V., kde popisoval udalosti, ktoré nastali po fingovanom zabití R. A. H. G.. Menovaný vo svojej výpovedi popísal, že na toto stretnutie s R. A. išli jeho motorovým vozidlom Citroen Picasso z pred jeho domu, pričom F. G. si presadol na miesto spolujazdca po tom, čo z vozidla vystúpil a šiel H. G. naproti, kde sa rozprávali a kde mal vidieť krvavé ruky u H., ktorý mu mal zároveň povedať, že pobodal nožom R. A.. Následne sa s F. G. mal V. vrátiť k sebe pod altánok, pričom mu F. prikazoval zohnať 100.000 Eur pre svojho brata, ktorý sa po zabití A., ktoré mal zapríčiniť V., bude musieť skrývať, pričom peniaze majú byť pre neho, jeho rodinu a advokátov. Tejto výpovedi V. na hlavom pojednávaní zodpovedá na kamerovom zázname zachytené rozmiestnenie osádok vozidla Citroen Picasso pred odchodom z pred jeho domu, kde bolo zreteľne vidno, ako V. nastupoval zo strany vodiča, H. G. zo strany spolujazdca si F. G. sadal na miesto vzadu za spolujazdca, pričom pri následnom vrátení sa vozidla pred dom Daniela Kodaja sa H. G. už v aute nenachádzal a F. G. vystúpil z miesta spolujazdca. Čo je však ešte podstatnejšie vo vzťahu k výpovedi H. V. je následne vyhotovený kamerový záznam z pod altánku poškodeného. Zo zachyteného rozhovoru medzi H. V. a F. G. je zjavné, že H. V. je rozrušený a je v strese, pričom sám F. G. uviedol, že je „paralyzovaný“ z toho, čo tomuto ich rozhovoru predchádzalo. Z obsahu ich rozhovoru je nesporné, že F. G. od neho chce veľkú sumu peňazí určenú pre ďalšiu osobu, ktorej hrozí, že za niečo, čo sa stalo pred týmto stretnutím

pod altánkom, ju do nasledujúceho dňa chytia a preto potrebuje peniaze na útek ešte v ten večer. F. G. opakoval, že „nemal som ho tam pustiť, nemal som ho tam pustiť“ a následne zdôraznil, že „nech to radšej neprežije“. H. V. opakovane v reakcii uviedol, že takú veľkú sumu peňazí nevie zohnať a nikto mu už nepožičia, pretože „už prvýkrát si musel požičať peniaze a požičal si znovu, keď došiel druhýkrát R.“. Obsah tohto rozhovoru pod altánkom jednoznačne potvrdzuje výpoveď H. V., že po fingovanom zabití R. A. ho F. G. nútil dať 100.000 Eur pre H. G.. Obsah rozhovoru zároveň potvrdzuje výpoveď H. V., že pred touto udalosťou už 2-krát dával obžalovaným peniaze vo väčšej sume, keďže si na to musel požičovať.

Pri hodnotení výpovede H. V. nebolo možné prehliadnuť ani veľmi významnú výpoveď obžalovaného E. Y., keďže jej obsah v podstatných častiach potvrdil skutočnosti uvádzané H. V.. E. Y. bol priamo prítomný pri dvoch stretnutiach s obžalovanými, kde bol H. V. vydieraný, pričom okolnosti za ktorých sa tieto stretnutia odohrali vnímal svojimi zmyslami. Na hlavom pojednávaní v podstate v zhode s tvrdením H. V. opísal, že to bol on, kto V. v týchto dvoch prípadoch vylákal na stretnutie s obžalovanými. Zároveň v podstate v zhode s H. V. opísal aj priebeh týchto stretnutí, kde pri prvom stretnutí obžalovaní H. G. a R. A. pod hrozbou prezradenia trestnej činnosti V. polícii tohto nútili im platiť týždenný „paušál“ 2000 Eur, ktorý znížili na 800 Eur. V zhode s V. Y. popísal aj to, kde a za akých okolností mal V. tieto peniaze obžalovaným vyplácať. Následne Y. v podstate v zhode s V. opísal aj priebeh druhého stretnutia, na ktoré V. vylákal na žiadosť R. A. a pri ktorom stretnutí A. V. nútil pod legendou s Rusmi zaplatiť ďalších 40.000 Eur za použitia vyhrážok podpálením domu, auta a fyzickým útokom na rodinu V..

Čo sa týka výpovede obžalovaného E. Y., jej význam sa obhajoba pokúšala spochybňovať poukazovaním na rozpory jednak vo výpovedi samotného obžalovaného z hlavného pojednávania ku jeho skorším výpovediam a zároveň aj vo vzťahu k výpovedi H. V.. Súd nepopiera, že rozpory vo výpovedi obžalovaného Y. vznikli, avšak je treba dodať, že nešlo o rozpory takého zásadného významu, ktorý by zapríčiňoval nedôveryhodnosť jeho výpovede ako celku. Je nutné zdôrazniť, že v podstatných častiach E. Y. vypovedal v takmer úplnej obsahovej zhode s H. V.. Podstatnými časťami sú existencia dvoch stretnutí, kde bol E. Y. svedkom vydierania poškodeného, miesto týchto stretnutí a spôsob prepravenia sa na ne a skutočnosti, ktoré odzneli na týchto stretnutiach zo strany spoluobžalovaných na adresu V.. Fakt, že si obžalovaný nepamätal na niektoré detaily, prípadne tieto podával odlišne od svojich predchádzajúcich výpovedí, nevyhodnotil súd ako zámernú snahu obžalovaného vypovedať nepravdu o podstatných skutočnostiach, ktoré vnímal svojimi zmyslami. Dôvodom vzniku rozporov v tomto prípade bola zjavne kombinácia odstavu času od skutku a mentálnych schopností E. Y., ktorý svojim celkovým prejavom na hlavom pojednávaní (u senátu) pôsobil jednoduchším dojmom.

Na základe takto vykonaného procesu dokazovania, hodnotiac vyprodukované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti, dospel senát Okresného súdu Bratislava I k presvedčeniu, že výpovedi svedka-poškodeného H. V., ktorú v rôznych jej častiach potvrdili ďalšie dôkazy, možno uveriť ako celku, ktorý odzrkadlil objektívnu realitu zachytenú v skutkovej vete tejto II. časti rozsudku. Inak povedané, súd zhodnocujúc vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. výpovedi svedka-poškodeného H. V. v plnej miere uveril, keď nezistil žiadne dôvody sa čo i len v minimálnej miere domnievať, že by vypovedal nepravdivo o ním prežitých skutočnostiach.

Obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov v záverečných rečiach v podstate ani nespochybňovali, že sa nejaký skutok stal. Poukazovali však na absenciu objektívnej stránky trestného činu vydierania spočívajúcu v absencii vyhrážok násilím, hrozbou násilia, alebo inej ťažkej ujmy. Zároveň rozporovali rozsah spáchaného činu a s tým súvisiacu právnu kvalifikáciu skutku.

S týmito námietkami odprezentovanými v záverečných rečiach sa súd na základe procesu vykonaného dokazovania stotožniť nemohol, pretože boli úplne vyvrátené.

Objektívna stránka trestného činu vydierania spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Hrozba násilia môže spočívať v hrozbe bezprostredného násilia, ale i násilia, ktoré má byť vykonané v bližšej, alebo i vzdialenejšej budúcnosti. Hrozba násilia nemusí smerovať iba voči poškodenému, ale môže smerovať aj voči jeho príbuzným a pod. Rovnako sa hrozba násilia môže týkať i násilia na majetku. Hrozba inej ťažkej ujmy spravidla spočíva v hrozbe spôsobenia závažnej majetkovej ujmy, vážnej ujmy na právach, na cti, alebo na dobrej povesti, pričom poškodený musí takúto ujmu ako ťažkú ujmu aj

objektívne pociťovať. Inou ťažkou ujmom môže byť aj začatie trestného stíhania v dôsledku oznámenia trestného činu, ktorým páchatel' poškodenému hrozí a núti ho niečo konať (R 27/1982).

Konanie obžalovaných vymedzené v jednotlivých čiastkových útokoch v skutkovej vete tohto rozsudku spája objektívna súvislosť v čase, mieste spáchania, spôsobe spáchania a predmete útoku, ako i subjektívna súvislosť spočívajúca v jednotiacom zámere obžalovaných páchať trestný čin vydierania. Jednotiaci zámer ako subjektívna súvislosť medzi jednotlivými útokmi sám o sebe vyplýva už len z toho, že obžalovaní v podstate dokola opakovali rovnaké konanie, pri ktorom len menili „legendy“, ktorých účel mal smerovať k maximalizovaniu ich majetkového prospechu z poškodeného. Medzi jednotlivými útokmi je splnená i podmienka stanovená v § 122 ods. 13 Tr. zák., keďže tieto útoky spáchali menovaní bez toho, aby pokračovanie v páchaní trestnej činnosti prešlo u niektorého z nich oznámenie o vznesení obvinenia. Na základe uvedeného súd celé konanie obžalovaných opísané v skutkovej vete II. časti tohto rozsudku právne posúdil ako jeden pokračovací trestný čin vydierania.

Procesom dokazovania bolo bez rozumných pochybností preukázané, že pri prvom stretnutí sa obžalovaní H. G. a R. A. H. V., na odľahlom mieste, na ktoré ho direktívne naviedli, vyhrážali prezradením jeho trestnej činnosti v prípade, ak by odmietol s nimi „spolupracovať“, pričom vo vzduchu ostala visieť i vyhrážka, že nemá zabudnúť na to, že vlastní i majetok (dom, auto), ktorá jednoznačne na danom mieste a v danej situácii objektívne musela pôsobiť ako hrozba násilím. Skutočnosti týkajúce sa tohto stretnutia, ktoré popísal vo svojej výpovedi H. V. a rovnako E. Y., boli jednoznačne spôsobilé objektívne u poškodeného vzbudiť strach o svoju osobnú slobodu a majetok. Ak by tomu tak nebolo, asi len veľmi ťažko by si súd vedel predstaviť dôvod, pre ktorý H. V. nasledujúcu nedeľu prišiel do obchodného domu Kaufland, kde obžalovaným priniesol podľa ich inštrukcie 800 Eur. Jediným do úvahy prichádzajúcim rozumným vysvetlením je fakt, ktorý H. V. uviedol aj na hlavom pojednávaní a teda, že po celý čas od prvého stretnutia sa tak veľmi obával prezradenia jeho protizákonnej činnosti (drogová trestná činnosť), čo by viedlo k pozbaveniu jeho osobnej slobody, že príkazy poslúchal. Obžalovaní týmto svojim konaním u H. V. vyvolali skutočne veľký strach z prezradenia jeho trestnej činnosti, a „na vlne tohto strachu sa viezli“ až pokým bol H. V. zadržaný v jeho trestnej veci. Túto vyvolanú vlnu strachu pri ďalších čiastkových útokoch využívali a zároveň ju v poškodenom prikrmovali novými legendami o „spolupracujúcej polícii“, „Rusoch“, „policajtovi ktorí im robí ochranu“ až po zinscenované divadlo, kde v záujme vyvolať čo najväčší strach z ich konania, predstierali zabitie R. A. a to s jediným cieľom maximalizovať svoj finančný profit. Pretože celé konanie obžalovaných predstavuje jeden pokračovací trestný čin, plne postačuje, že vyhrážky, ktoré u H. V. vyvolali objektívny strach, mu boli adresované v rámci prvých stretnutí. Nie je potrebné, aby páchatelia pokračovacieho trestného činu vyhrážky opakovali dokola pri každom jednom čiastkovom útoky. Opačný záver nemá jednak oporu v hmotnom práve a nemá oporu ani v logike, pretože by v reálnom živote spôsoboval absurdné závery. V rámci pokračovacieho trestného činu vydierania preto úplne postačuje, že hrozba násillia a hrozba inej ťažkej ujmy bola deklarovaná na začiatku konania obžalovaných a na základe tejto hrozby, ktorú následne po celý čas udržiavali, neoprávnene H. V. nútili im opakovane vyplácať finančné prostriedky. Nie je preto žiadnych pochyb, že obžalovaní naplnili svojim konaním objektívnu stránku žalovaného trestného činu.

Vykonaným dokazovaním bolo tiež bezpečne preukázané, že trestný čin vydierania bol spáchaný obžalovanými, ako organizovanou skupinou. Vzhľadom na priebeh prvých troch stretnutí medzi obžalovanými a H. V., niet pochyb o tom, že obžalovaní sa za účelom spáchania trestného činu vydierania spojili. Priebeh stretnutí s poškodeným V. zároveň demonštruje, že obžalovaní mali medzi sebou vopred určené úlohy, pričom ich činnosť pri skutku sa vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou konania za účelom úspešného dosiahnutia cieľa, ktorým bol finančný prospech z poškodeného. Plánovitosť a koordinovanosť asi najlepšie demonštruje práve zohratá scéнка s fiktívnym zabitím R. A.. Bez pochybností obžalovaní túto scéňku vopred vymysleli, naplánovali, navzájom sa koordinovali a zrealizovali ju s jediným účelom - u poškodeného V. maximalizovať strach a tým z neho „vytiahnuť“ čo najviac finančných prostriedkov. Výsledky procesu dokazovania preto bez pochybností svedčia záveru, že skutok bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou podľa § 138 písm. i) Tr. zák., ktorú tvorili všetci štyria obžalovaní.

Čo sa týka rozsahu skutku, z výpovede H. V. súd ustálil, že minimálna suma, ktorú obžalovaným skutočne aj vyplatil, bola vo výške 80.800 Eur. O minimálnu sumu ide preto, lebo jednoducho nebolo možné exaktne zistiť, akú sumu H. V. zaplatil obžalovaným na pravidelných týždenných platbách vo výške 800 Eur. V tomto smere sa úplne jednoznačne nevedel vyjadriť ani poškodený V., ktorý späťne

nedokázal presne časovo zadefinovať, kedy začal vyplácať 800 Eur týždenne pri Kamennom Mlyne. Uviedol iba, že to bolo po tom, čo obžalovaných konfrontoval s tým, že R. A. žije a že ho oklamali. Suma 80.800 Eur, ako preukázateľne dokonany následok trestného činu, predstavuje pre účely Trestného zákona škodu značnú v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. Okrem tejto sumy obžalovaní preukázateľne nútili H. V. im zaplatiť aj ďalších 100.000 Eur po tom, čo zohrali scénu so zabitím R. A.. Ich konanie teda bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a dopustili sa ho v úmysle spôsobiť škodu veľkého rozsahu, pričom však v tejto časti škody veľkého rozsahu k dokonaniu činu nedošlo, pretože H. V. v tom čase nedisponoval takou hotovosťou a následne (pomerne skoro pre nedôslednosť obžalovaných) zistil, že ho obžalovaní oklamali a títo v ďalšom vynucovaní zaplata sumy 100.000 Eur už nepokračovali.

Vykonaným dokazovaním bolo bez rozumných pochybností dokázané, že F. G., H. G. a R. A. svojim konaním naplnili všetky zákonné znaky pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonany a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Nad rámec uvedeného je vhodné doplniť, že v prípade R. A. je možné uvažovať, že tento nemal priamu vedomosť o všetkých čiastkových útokoch, ktoré spáchali H. G. a F. G., keďže z vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť, že by sa aktívne na vydieraní Kodaja ďalej podieľal po zohratí scény s jeho zabitím. Tejto úvahe by obsahom zodpovedala aj „screenshot“ komunikácie H. G. s R. A. prostredníctvom aplikácie WhatsApp, ktorá naznačuje, že v ich dovtedy koordinovanom konaní došlo v určitom momente k silným nezhodám. Táto skutočnosť však nemá v prípade R. A. vplyv na právnu kvalifikáciu jeho konania, pretože bolo dokázané, že R. A. bol minimálne do zahratia scény s jeho zabitím členom organizovanej skupiny, pričom za jeho aktívnej participácie na skutku bol ich organizovaným konaním spôsobený následok v podobe značnej škody na majetku poškodeného a zároveň sa aj spoločne ako organizovaná skupina dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k spôsobeniu škody veľkého rozsahu, pričom k dokonaniu tohto následku nedošlo. To, že obžalovaný A. následne na ďalšom konaní nepokračoval, nemá na už predtým naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu žiaden vplyv.

Postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať výsluch svedka R. F. a oboznámiť rozsudok Okresného súdu Trnava v trestnej veci, v ktorej bol H. V. odsúdený pre drogovú trestnú činnosť. Oba tieto dôkazné návrhy sa totiž týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Na posúdenie viny obžalovaných bolo absolútne irelevantné zisťovať, či poškodený H. V. platil, alebo neplatil za tzv. ochranu F. pred tým, ako sa stal skutok vyjadrený v skutkovej vete tohto rozsudku. Rovnako súd výpoveď tohto svedka nepovažoval za podstatnú ani na posúdenie vierohodnosti poškodeného H. V.. Vierohodnosť jeho výpovede si senát totiž posúdil na základe iných, už skôr vykonaných dôkazov. Rovnako nepodstatným je na posudzovanie vierohodnosti svedka-poškodeného H. V. oboznamovať rozsudok v jeho trestnej veci.

Pokiaľ obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu navrhli vypočúvať ďalších svedkov po vyhlásení uznesenia podľa § 274 ods. 1 Tr. por., tieto návrhy súd vyhodnotil ako oneskorene podané a procesným spôsobom o nich ani nerozhodoval. Nad rámec súd dopĺňa, že i tieto návrhy sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie a ich účel sa skôr javil ako snaha oddialiť súdne rozhodnutie. Rovnako súd vyhodnotil aj námietku obhajoby, že jej na žiadosť boli súdom poskytnuté prílohy znaleckého posudku vo formáte, ktorý nebolo možné otvoriť a teda sa s prílohou posudku nemohli včas oboznámiť. Len pre ilustráciu k tejto námietke súd dodáva, že obhajobe bola elektronická príloha odovzdaná dňa 02.06.2021 (č.l. 1348), tzn. celých 14 dní pred hlavným pojednávaním, kde táto námietka bola vznesená po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania.

K výrokom o treste.

Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred páchatelom trestných činov v podobe trestov. Trest ako opatrenie štátnej moci v sebe zahŕňa 2 základné funkcie, prostredníctvom ktorých je dosahovaný účel trestu. Sú nimi individuálna prevencia trestu a generálna prevencia trestu. Individuálna prevencia v sebe zahŕňa represívnu zložku (zabraňuje páchatelovi ďalej pokračovať v protispoločenskej činnosti) a rehabilitačnú zložku (vychováva páchatela k riadnemu životu po výkone trestu). Generálna prevencia má zasa viesť k odradeniu iných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti a zároveň posilňuje princíp právnej istoty a právneho štátu. Účel trestu teda spočíva v snahe štátu zabrániť páchatelovi v

páchaní ďalšej trestnej činnosti, vo vytvorení podmienok na jeho prevýchovu k tomu, aby po výkone trestu viedol riadny život a súčasne aj v snahe odradiť iných od páchania trestných činov a vo vyjadrenú morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Z dokazovania vykonaného k osobám obžalovaných vyplynulo, že obžalovaný F.E. G. bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný pre zločin nedovolenej výroby omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 1T/22/2014 podmieneným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 5 ročnou skúšobnou dobou. Nakoľko sa v skúšobnej dobe dňa 31.01.2020 osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby odsúdený nebol. V posledných 5-tich rokoch bol priestupkovo prejednávaný celkovo 16-krát pre priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy. Obžalovaný H. G. bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava vidiek zo dňa 14.05.1993, sp. zn. 2T/32/1993 pre trestný čin krádeže. Za ten mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom pre osvedčenie sa v skúšobnej dobe sa v súčasnosti sa na neho hľadá, ako keby odsúdený nebol. V posledných 5-tich rokoch bol priestupkovo prejednávaný celkovo 10-krát pre priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy. Obžalovaný R. A. nebol doposiaľ súdne trestaný. V posledných 5-tich rokoch bol priestupkovo prejednávaný celkovo 12-krát pre priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy a v jednom prípade pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

U obžalovaného F. G. a H.Š. G. súd nedospel k záveru, že by bolo možné konštatovať, že doteraz viedli riadny život. Tento záver vyplýva zo skutočnosti, že už boli v minulosti súdne trestaní. Je síce pravda, že sa na oboch v súčasnosti hľadá, ako keby odsúdení neboli, to však znamená iba to, že na prejednávaný skutok súd nenazerá ako na recidívu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Zároveň súd popri odsúdení v minulosti zohľadnil pri konštatovaní nevedenia riadneho života aj množstvo spáchaných priestupkov oboma obžalovanými.

U obžalovaného R. A. súd dospel k záveru, že menovaný, ktorý doposiaľ nikdy nebol súdom trestaný, spĺňa atribúty vedenia riadneho života. Ním spáchané priestupky vyhodnotil súd v tejto súvislosti ako menej závažného významu.

U obžalovaného F. G. a H.Š. G. mohol súd pri absencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 a § 37 Tr. zák. ukladať trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov - 25 rokov, alebo trest odňatia slobody na doživotie.

U obžalovaného R. A. mohol súd pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a absencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. a po následnej úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ukladať trest vo výmere 20 rokov - 23 rokov a 4 mesiace.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd u všetkých troch obžalovaných prihliadol na spôsob spáchania činu ich úmyselným konaním, keď poškodeného v podstate sústavne po dobu niekoľkých mesiacov plánovite a koordinovane neoprávnene nútili hrozbami násilia a inej ťažkej ujmy platiť im peniaze, na ktoré nemali žiaden právny nárok, čím týmto svojim konaním popri poruche na záujme chránenom Trestným zákonom v podobe ochrany slobody rozhodovania sa spôsobili aj závažný následok v podobe spôsobenej škody, ďalej súd prihliadol na ich zavinenie vo forme jednoznačne priameho úmyslu u každého z nich, na zavrhnutiahodnosť zisťtej pohľadky v podobe „ľahko“ získaných finančných prostriedkov, pričom senát prihliadol aj na ich osoby a možnosti ich nápravy vo vzťahu k posúdeniu čoho mali význam predovšetkým údaje o ich doterajšom živote rozvedené už vyššie. Sledujúc účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie trestu, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatela podľa § 1 Tr. por. uložil súd všetkým trom obžalovaným, ktorých miera konania, ktoré prispelo k spáchaniu skutku je v podstate rovnaká, tresty odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 20 rokov nepodmienečne, na ktorých výkon ich súd obligatórne ako páchatelov obzvlášť závažného zločinu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Ako páchatelom obzvlášť závažného zločinu im súd zároveň povinne uložil aj ochranný dohľad, ktorého výmeru 2 roky považuje v rámci postpenitenciárneho dohľadu po výkone trestu za plne dostatočnú. S poukazom na závažnosť skutku súd splnenie podmienok na prípadné ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby aplikáciou § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. nezistil. Rovnako súd nezistil ani dôvody, pre ktorý by obžalovaným mal ukladať tresty prísnejšie ako uložené na samej spodnej hranici trestnej sadzby,

keďže prísnejší trest senát okresného súdu považoval, skrz optiku nazerajúcu výlučne na možnosť dosiahnuť účel trestu, za neodôvodniteľný. Trest ako prostriedok štátneho donútenia totiž nemá a nikdy ani nemôže predstavovať odplatu zo strany štátu pre páchatel'a, ktorý páchal zlo. Zvolením príslušného druhu trestu a jeho výmery musí mať súd vždy na zreteli jedine dosiahnutie účelu trestu. V tejto konkrétnej trestnej veci dospel senát po vykonanom dokazovaní a komplexnom zhodnotení všetkých okolností prípadu k záveru, že účel trestu bude dosiahnutý v prípade všetkých troch obžalovaných trestom odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 20 rokov.

K náhrade škody.

Poškodený H. V. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 72.400 Eur. Procesom dokazovania na hlavom pojednávaní súd ustálil, že poškodenému V. bola spôsobená majetková škoda vo výške najmenej 80.800 Eur, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných. Z tejto sumy 80.800 Eur súd ďalej ustálil, že jedine pri sume 13.000 Eur, ktorú si požičal od svojho syna, nie sú pochybnosti o legálnosti zdroja týchto peňazí. U ostatných finančných prostriedkov, ktoré H. V. vyplatil obžalovaným, nie je možné vylúčiť, že tieto pochádzali z príjmov z jeho drogovej trestnej činnosti. To sa týka i prostriedkov vo výške 16.000 Eur, ktoré V. vrátil svedok N., pretože pôžičku 20.000 Eur svedkovi N. V. poskytol už v čase, keď podľa svojej výpovede obchodoval s drogami. Na základe uvedeného rozhodol súd o možnosti zaviazat' obžalovaných rovným dielom na náhradu škody vo výške 13.000 Eur a so zvyškom uplatneného nároku, o ktorého legálnosti ostali pochybnosti, odkázal súd poškodeného na civilný proces.

Záverom súd uvádza, že u obžalovaného E. Y. nerozhodol o povinnosti nahradit' poškodenému V. škodu. Obžalovaný Y.Í. si s poukazom na jeho úlohu na skutku a všetky okolnosti stretnutí, ktorých bol prítomný a ktoré preukázateľne vnímal svojimi zmyslami, mohol a mal byť vedomý toho, že skutok vydierania je páchaný organizovanou skupinou. Na naplnenie tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu totiž postačuje zavinenie aj z nebanlivosti. V jeho prípade však ani zavinením z tzv. nevedomej nebanlivosti nebolo možné pokryť rozsah spáchaného činu, keďže jeho úlohou, využívajúc to, že bol odberateľ drog od H. V., bolo iba V. vylákať na stretnutia, pričom tým jeho úloha a angažovanosť na skutku skončila.

Toto rozhodnutie prijal senát Okresného súdu Bratislava I jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.